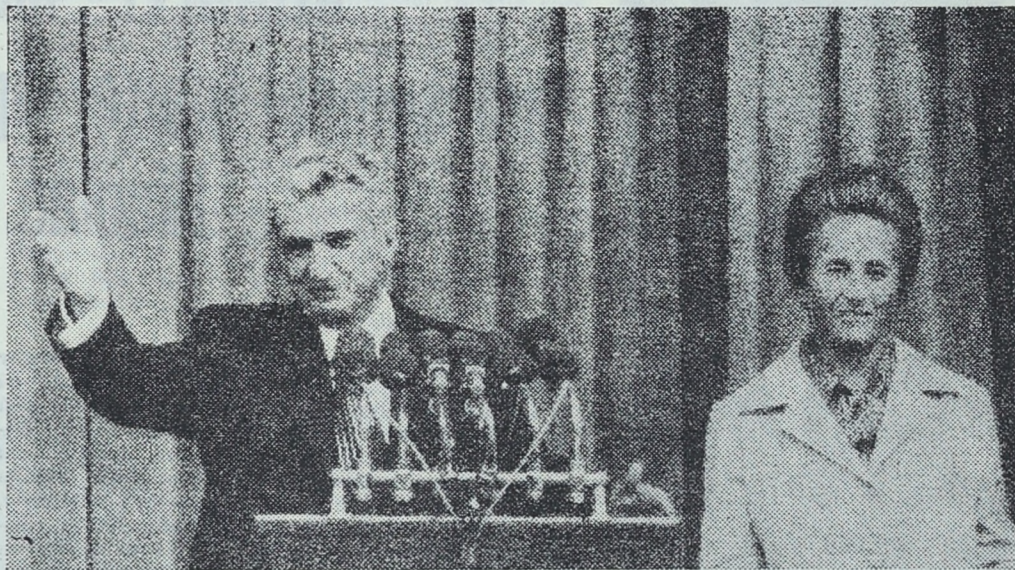

Forumul studențesc

● revistă a u.a.s.c. din centrul universitar timișoara ● anul VII ● 7(48) ● septembrie 1979 ● 16 pagini ● 2 lei ●

Roadele muncii noastre sub semnul înaltei aprecieri a tovarășului Nicolae Ceaușescu

Toamna studenției, anotimpul virstelor tinere, s-a așternut încărcată de bogății peste neodihna harnicului nostru popor. Este un anotimp al pînii și al strugurilor, al fierului, al muncii și-al bucuriei belșugului, ceas la care cei mai tineri dintre tinerii muncitori ai României, studenții, s-au strins la știință și fermitate, la porțile amfiteatrelor. Au pornit la un nou an de muncă și studiu, pentru a se așeza noi temelii zidurilor noastre, pentru a adăuga noi priveliști virstelor viitoare.

Toamna muncii este și toamna sărbătorilor noastre; iar anul acesta, mai mult ca oricînd, prezența secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU și a tovarășei ELENA CEAUȘESCU, a învesmîntat Timișoara cu purpură, într-o festivitate a izbuzii și a laudei pentru cei care au orînduit ca porțile studenției, ca drumul spre învățămîntul de toate gradele să fie larg deschis tînturor. La Timișoara a fost sărbătoarea zilei de 15 Septembrie, în fața a mii de tineri, români, germani, maghiari, sirbi și de alte naționalități. În încheierea cuvîntării sale, tovarășul Nicolae Ceaușescu rostea: „Avem garanția că dezvoltarea României se află întotdeauna în mîini sigure. Sînt convins că tineretul patriei noastre își va îndeplini pe deplin misiunea revoluționară de a învăța, de a munci, de a cerceta!”.

★
Este cunoscut că noul an a aflat învățămîntul românesc statuat într-un cadru superior de organizare și activitate, ca urmare a unor demersuri constructive, sistematice pe baze moderne, impuse și repetate, de reorganizare de dinamică generală a societății noastre. După cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la marea adunare populară, învățămîntul românesc îi revine ca răspundere principală, realizarea unei calități noi, fundamental superioare, în domeniul pregătirii tineretului pentru muncă și viață, a însușirii de către copiii țării, de către tinerii țării, a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii; de acest desiderat depinde însuși mersul înainte al societății românești, de aici se desprind căile viitoarelor prefaceri economice și sociale. Viștele întreprinse la Institutul politehnic „Traian Vuia” Liceul industrial „Electromotor” și Institutul agronomic au constituit în acest sens, tot atîtea momente de înaltă apreciere și deplină satisfacție. Președintele țării a remarcat cu bucurie în-

V. L. VISAN

(Cont. în pag. a II-a)

CONSEMNARI

ROADELE MUNCII NOASTRE sub semnul înaltei aprecieri a tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1)

bune și foarte bune condițiuni a principalelor sarcini ale învățământului actual, a subliniat că în institutele vizitate, pe lângă preocuparea de a-și însuși permanent, la nivelul cel mai înalt, cunoștințele științifice și înțelegerea și realizarea tehnice, tinerii acționează în același timp pentru aplicarea în practică a cunoștințelor dobândite, pentru cunoașterea problemelor legate de viața industrială, agricolă și socială. Astfel de tineri își dau ler și celor din preajmă, familiei, școlii, societății în general, certitudinea că vor deveni buni intelectuali, buni ingineri, buni muncitori în orice domeniu vor munci mai târziu. Imbinarea învățământului cu producția, organizarea secțiilor de producție, a laboratoarelor, participarea la activitatea de cercetare științifică se realizează la un nivel tot mai înalt. Aceasta demonstrează, după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe de-o parte forța creatoare a cadrelor didactice, studenților și elevilor, și, pe de altă parte, justetea orientării școlilor spre activitățile practice și științifice. Realizări importante obținute de școala timișoreană constituie un motiv de mândrie unanimă, intrucit ele materializează capacitățile de creație ale popoului nostru, multiplele safe posibilități de a contribui la progresul științei și culturii națiunii noastre și a întregii lumi. Rețin atenția rezultatele obținute la Institutul politehnic „Traian Vuia”, unde în anul universitar precedent, 70 la sută din proiectele de diplomă au fost valorificate în activitatea economică productivă, iar contribuția studenților la realizarea contractelor de cercetare științifică, a fost de 4.805.500 lei ca și rezultatele de la Institutul agronomic, unde s-au realizat, pe bază de contract, 72 de teme de cercetare, în colaborare cu unități ale Academiei de științe agricole și silvice, cu Combinatul pentru producerea și industrializarea cărnii de porc Timiș, cu I.A.S. Liebling și Carani, cu numeroase cooperative agricole din toate zonele agropedoclimatice ale Banatului și din toată Cimpia de vest a țării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat în mod deosebit aceste rezultate obținute de cadrele didactice și de studenții timișoreni, adresînd un cald îndemn pentru perfecționarea în continuare a procesului de instruire, pentru educarea și formarea tinerei generații în spiritul muncii și al înalțelor idealuri ale societății noastre socialiste, pentru pregătirea unor cadre competente, care să muncească cu abnegație și dăruire pentru înflorirea României socialiste.

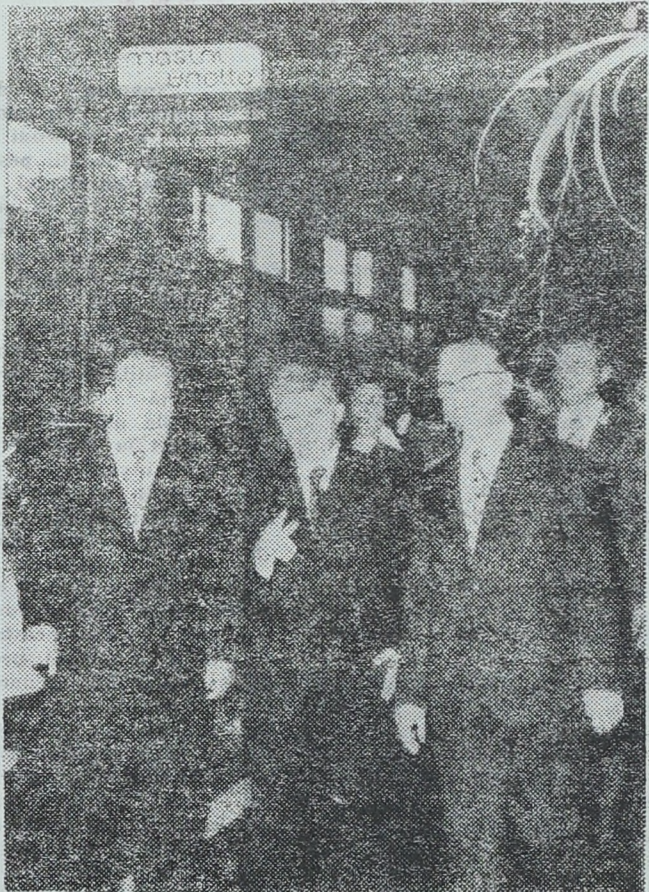
Noul an de învățămînt debutează sub semnul

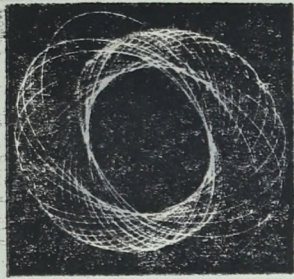
Congresului al XII-lea al partidului. Educarea celor care reprezintă oamenii viitorului, reprezintă — după cum se aprecia în cuvîntarea rostită — certitudinea izbînzilor de mine ale României. Dar dincolo de toate acestea, studențimea timișoreană, tinerii toți ai acestui municipiu și județ, au avut neuitatul prilej, de a reparcurge pe viu — și de a rememora — sarcinile ce decurg din dezbaterile documentelor celui de-al XII-lea Congres al partidului. S-a desprins încă o dată, din gîndirea și fapta secretarului general al partidului, adevărul despre creșterea nivelului de trai și a bunăstării maselor de oameni ai muncii: „Spiritul cutezător în gîndire și-n muncă, îndrăzneala și fermitatea în promovarea noului, ridicarea gradului de pregătire profesională și politică, lărgirea orizontului științific și cultural trebuie să reprezinte atribuțiile fundamentale care să caracterizeze pe toți oamenii muncii din țara noastră”.

Nu e doar un țel, ci un fapt cu profunde implicații de conștiință și devotament, derivat firesc din programul de progres neînterupt al patriei. Fiindcă, iată, acest program nu poate fi decît opera muncii noastre, așa cum, de-a lungul anilor, toate realizările privind creșterea nivelului de trai au avut drept bază, în exclusivitate, munca, efortul și spiritul de grijă față de resursele materiale și umane. Totul este cuprins aici: de la piinea cea mai bună, la cartea cea mai frumoasă. Dar „mai” esențial este faptul că „desfacerea” acestei avuții materiale și spirituale permite accesul liber al tuturor celor care o produc — muncitori, țărani, intelectuali, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate.

Ne aflăm într-un timp al revoluției tehnico-științifice explozive. În fața noastră este pusă nobila sarcină de a ne pregăti intens, de a avea și de a dobîndi un vast orizont spiritual și o concepție înaintată, revoluționară despre muncă și viață: „activitatea politico-educativă este chemată să sădească ideea că fiecare primește de la societate în raport cu contribuția sa concretă la progresul acestuia”.

Iată așadar cîteva repere ce se desprind pentru această toamnă a studenției, pentru acest anotimp Vizita pe care a întreprins-o cel mai iubit fiu al popoului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în municipiul și județul nostru, caldele aprecieri și îndemnuri adresate de la tribună, au reconfirmat încrederea și considerația de care se bucură tinerii acestei țări, încrederea și considerația care le sint acordate de către partid, de către întregul nostru popor.

RĂSFĂRÎNGERI

GÎNDURI LA ÎNCEPUT DE AN

„Am fost cu toții prezenți la evenimentul începutului — deschiderea anului universitar în prezența președintelui țării — și am înțeles îndemnul la muncă, sprijinul în viață al celor care ne învăță să învățăm, să muncim și să trăim în chip comunist. Descopăr, acum, momentul opțiunii ferme, al angajării în proiecte pe măsura puterii și pasiunii de muncă, dar și al căutării unor rezonanțe noi în cei care vor trăi, alături de mine, evenimentele acestui an de studenție. E aici, și acum, concretizarea în fapt a gândurilor de mereu noi începuturi, stă în hotărârea noastră disciplinată științifică, sintem la adevărul despre viață și dăruire și ne dorim, cel mai mult, multe împliniri“.

ADRIAN BELDEANU

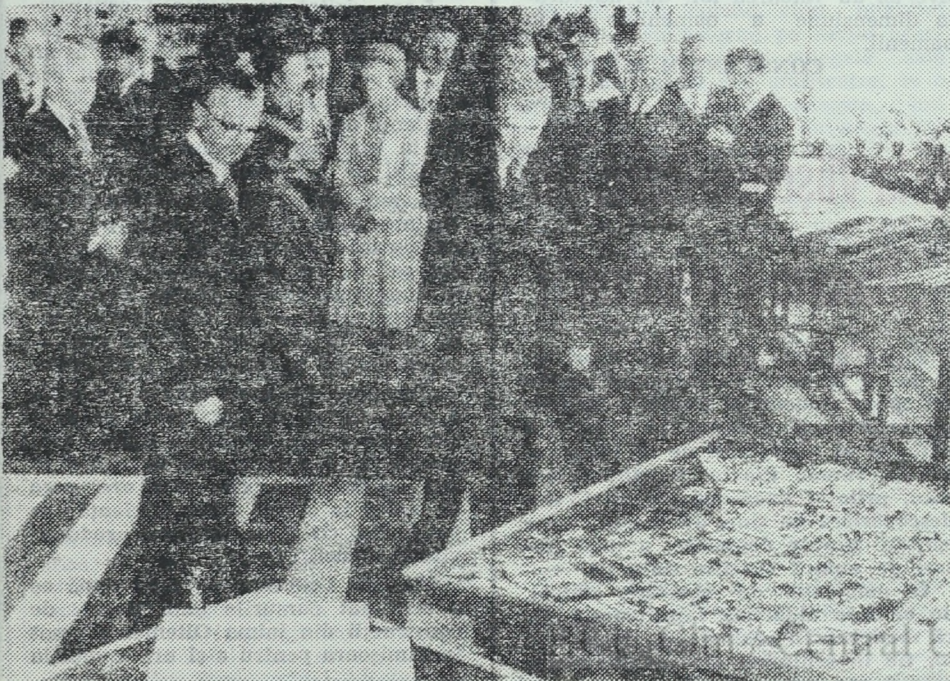
cinile care se pun în fața întregului colectiv care formează această școală de învățământ agricol superior. Ele vor reieși, cu aceeași pregnanță, și din Documentele Congresului al XII-lea al P.C.R., eveniment care va marca un salt deosebit în evoluția țării și pe care trebuie să-l întâmpinăm cu rezultate dintre cele mai bune. Este în capacitatea noastră de a ne mobiliza, cu toții, pentru ca sarcina esențială pe care trebuie să o îndeplinim în studenție, o pregătire politică și profesională exemplară, să se realizeze la cotele cele mai înalte. Este o premisă ca ajunși în producție să facem față înalțelor exigențe impuse de un progres continuu...“

TRAIAN IANES

Operei a fost destul de clar pentru a-mi jalona activitatea mea viitoare ca student și viitor specialist“.

EDGAR MAYER

„Emoția întâlnirii cu tovarășul Nicolae Ceaușescu este aceeași pentru orice cetățean al acestei țări, indiferent de naționalitate. Ea este mai mare atunci când conducătorul țării vine să se intereseze personal de realizările noastre, ale studenților timișoreni. Cred că muncind zi de zi, în lumina tuturor indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, la vizita prin institutele de învățământ timișorene, vom putea, la viitoarea deschidere fes-

„Ne așteaptă un an greu pe care va trebui să-l trecem cu bine, mai bine decît pe precedentul. Nu mai sînt căutările începutului, emoțiile. Experiența de pînă acum va trebui să se vadă în organizarea muncii de zi cu zi, în examene, în fiecare test al nostru“.

Am avut cinstea ca prima urare de spor la învățătură, primită în acest an, să vină chiar de la secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și trebuie să fim la înălțimea ei“.

SIMONA DERJAC

„Ca pentru toți cei prezenți în piața Operei, la Marea adunare populară, ampla cuvîntare a secretarului general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, mi-a întărit convingerea că numai muncind și depunînd eforturi susținute voi reuși ca peste cîțiva ani, să fac față tuturor cerințelor impuse de tehnica modernă“.

IOAN CIUTEANU

„Deschiderea festivă a anului universitar de la Timișoara, desfășurată în prezența conducătorului țării, indicațiile prețioase date cu prilejul vizitei făcute în institutul nostru, mi-au permis să-mi conturez mai clar jalioanele printre care trebuie să treacă agricultura noastră socialistă, sar-

„Evenimentul trăit la acest început de an este unic. Unic fiindcă, pentru mine, prezența președintelui țării la facultatea mea mi-a umplut inima de bucurie și mîndrie, obligîndu-mă să-mi asum, prin aceasta, sarcini și mai sporite în pregătirea mea ca specialist. Unic și pentru faptul că, la puțin timp înainte de desfășurarea Congresului al XII-lea al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu mi se adresează și ne spune, în cuvintele cele mai clare, ce avem de făcut noi, studenții. Sînt convins că, alături de toți colegii mei, vom reuși să facem din acest an universitar un an al rezultatelor cele mai bune obținute pînă acum. E o cerință venită din însăși dorința noastră de autodepășire“.

TEFAN KAKAS

„Pentru mine, deschiderea anului universitar a avut aceeași semnificație profundă, ca pentru toți studenții timișoreni. E o cinste ca fiul cel mai iubit al națiunii să vină în mijlocul studenților și să le spună ce au făcut bine și ce au făcut rău în activitatea lor. O cinste fiindcă cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu reprezintă vocea cea mai autorizată, mîntea cea mai competentă. Și ceea ce am auzit al cuvîntarea din Piața

festivă sau vizita a președintelui țării în centrul nostru universitar, să raportăm rezultate și mai bune“.

MIROSLAV ROSIC

„Să-i întreb pe oameni ce au simțit atunci, să încerci să te uiți atent în ochii lor, care reconstituie imagini, despre... atunci, e un lucru nu numai plăcut, dar și foarte delicat“.

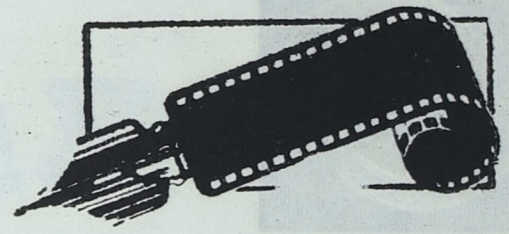
La deschiderea festivă a anului universitar 1979-1980 în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, au fost mii de oameni. Printre ei — pu doar elevi și studenți — muncitori, ingineri, tehnicieni, profesori, etc.

În orele în care tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat I.P.T.-ul a fost o ocazie de a se demonstra modul de adaptare și de înțelegere a procesului de integrare a cercetării cu producția. Conducerea I.P.T.-ului și întregul institut de altfel, a deschis ușile laboratoarelor de Electronică, de Automatizări, Mașini electrice, Tehnica Tensiunilor Înalte, Electronică medicală, Laboratorul de folosirea energiei solare. În această din urmă, au fost experimentate unele realizări industriale în domeniul încălzirii solare. Realizări concrete: la Săcălaz a fost finalizat un insolator, care va fi produs de către S.P.M.M.E.“.

LIA LUCIA PETRIC

reportaj

Pare deosebită din toate punctele de vedere noua viață de student pentru cei din anul I, cu bucuriile și satisfacțiile reușitei și întâmplărilor de început.

Dar ei sînt singurii care încep noul an cu „motoarele în plină viteză” și această comparație este justificată. Ca majoritatea celor ce ați trecut prin anul I, vă aduceți aminte de înfrigurarea cu care așteptați primele cursuri, de importanța ce o acordați studiului din timpul anului, zi de zi (unii zimbesc!) dar ar fi mai bine să ia exemplu de la boboci, pentru ca toamna să fie cit mai puțin boboci de numărât, avînd în vedere și soluțiile preconizate pentru viitor, printre care și cea de a se renunța la „re...”! Și vrînd, nevrînd, revin la anul I!

Sesiunea a început în prima zi

Vineri, zi de toamnă, frumoasă și caldă, vă amintiți cei care vă plimbați nostalgic, sau idile, sărutați de soarele blînd al acestui octombrie bogat, prin frumoasele parcuri ale Timișoarei, că facultatea era departe, sesiunea nici nu se zărea vineri după-amiază nu sînt cursuri, vine sîmbătă și duminică, iar timpul își vede de drum!

Universitatea pustie în acea zi, anul I la strînsul recoltei, la contactul cu studenția și munca, în timp ce anii mari vin la seminarii și cursuri, întrebîndu-se prin bilete: „Huli, ce mai faci tu?” (să nu roșescă cea care se recunoaște, Filo anul...?!).

Pierduți în acest spațiu, doi studenți de la Inginerie chimică, anul I, descifrează stăruitori tainele și rostul cursurilor și seminariilor. Florian Topor și Mihai Potor găseseră spațiu și liniște pentru pregătire aici, la Universitate, pentru că facultatea lor e deocamdată departe... iar condițiile de lucru de la căminul 4 lasă de dorit datorită atmosferei de „studiu” ce domnește acolo!!

La Mecanică anul IV, M.H. caută o dezlegare a proiectului de Pompe, în timp ce la Electro studenții străini își însușesc Limba română.

Anul I este cel care „asaltează” sala de lectură de la Științe Sociale dimineața și după-amiază, la orele 16, fiind 20 de studenți, pregătind temele ce le au de dezbătut.

Naghi Ana, Ion Stîngu, Hildagora Bachiu (Chimie I), Viorica Nicula, Dumitru Popica (Electro I), fiind cișiva din studenții ce vor să înceapă studenția cu dreptul.

Săliile de lectură de la Biblioteca Politehnică sînt solicitate și ele tot de anul I.

Rezultatul îl vom afla în iarnă cînd vom fi bucuroși să consemnăm rezultatele pozitive ale anilor I, ca urmare a muncii stăruitoare din timpul anului.

STANCU RACHITAN

Anotimpul fără vacanță

Niciodată nu am fi crezut că atît de aproape de freamătul marelui oraș poate exista o asemenea oază de lumină și liniște dar, în același timp, microcitate în care ritmurile biologice se întretaie în chip fericit cu viața secretă a străfundurilor pămîntului. Mai întîi ne-a izbit eleganța dantelărilor din beton ale complexului studentesc de pe Calea Aradului — în continuă transformare — apoi oamenii, studenții aceștia care trebuie să vegheze de pe acum cu ochiul gospodarului, care încă din anul întîi sînt obișnuiți cu programul agricultorului: ziua-lumină.

Nu ne vom opri asupra modernismului fermei zootehnice cu tot ansamblul său de mecanisme menite să faciliteze hrănirea, adăparea sau eliminarea dejecțiilor animalelor, nu acesta este scopul reportajului nostru în primul rînd, ci omul.

L-am întîlnit pe Vasile Crăciun, student, anul I, la Zootehnie, și împreună, am străbătut labirintul fermei pentru a putea vedea cîți mai mulți studenți la lucru „Cunosc ferma ca în palmă — ne mărturisește el — în fiecare săptămînă sîntem repartizați la alt sector zootehnic, încît pînă la toamnă vom trece prin fiecare. La noi nu se poate vorbi decît parțial de vacanța de vară, ferma are nevoie de noi tot anul. Dacă la Politehnică un strung nu este folosit și întreținut trei zile el nu moare, dar ia gîndiți-vă ce s-ar întîmpla dacă am pleca toți în vacanță și am lăsa animalele închise în grajd”. A trebuit o eșalonare riguroasă a studenților pentru acoperirea întregului an agricol, care coincide cu anul calendaristic de fapt. Grupa pe care am întîlnit-o spre exemplu avea sarcina întreținerii fermei de la 22 iunie pînă la 1 septembrie cînd, de fapt, pentru ei începe anul universitar.

I-am întîlnit apoi pe Pavel Secheleș și Marcu Mardare curățînd padocul și măturîndu-ne „noi sîntem subordonați ciobanului, dar nu ne supărăm — numai așa se poate învăța. Acum două zile toată suflarea fermei a fost la strîns fin — dacă mai rămînea o zi pe cîmp nu mai era bun decît pentru foc. A trebuit să înțelegem și să muncim din toate puterile”. De fapt după cum am constatat aici în fiecare moment se muncește din toate puterile fiind o sarcină mai mult decît îngrată să remarc pe cineva anume. Ne-o spune și studentul nigerian Sam Oqbonna, pe care îl găsim făcînd toaleta grajdului. „Înainte de a veni în România am lucrat 12 ani ca tehnician agricol și munca nu mă sperie niciodată pentru că îmi dau seama că fără ea nu se poate. Și numai muncind cu rîvnă aici în fermă pot să mă întorc în Nigeria cu fruntea sus ca specialist”.

La sectorul de pui îl descoperim pe șeful de an Gheorghe Burlea și pe colegul său Virgil Bînescu... zugrăvind. „Trebuie să știi de toate pentru a merge bine treaba. Am avut o clipă de răgaz și ne-am gîndit că decît să așteptăm să vină zugravul mai bi-

ne punem noi mîna să arate cît mai frumos, doar și puilor le place curățenia.

Drumul nostru se încheie în biroul tovarășului contabil șef, Oprăscu Vintilă, acolo unde cifrele dau dimensiunile realizărilor. „La noi — ne spune dînsul — scopul didactic se împletește cu scopul producției. Și aici se obțin rezultate remarcabile — bineînțeles la dimensiunea fermei — astfel pînă acum putem afirma concret că beneficiul a fost depășit cu 200 la sută, valoarea în cifre absolute fiind de 640.000 lei. Am avut recolte bogate, la grîu — 4.100 kg/ha, la orz — 5.210 kg/ha. La lapte producția a fost depășită cu 119 la sută, la...”

Desigur și cifrele absolute sau relative își au valoarea lor, dar adevărata dimensiune a oamenilor o dau oamenii.

CONSTANTIN MARASCU

Și la Viișoara-Nord, tot „Banatu-i fruncea”!

Zilele acestui septembrie capricios și destul de rece, au însemnat pentru cei 50 de studenți ai anului I Medicină veterinară, prezenți pe Șantierul național al tineretului de la Viișoara-Nord, comuna Plosca, județul Teleorman, prilejul unor redescoperiri. Redescoperirea de sine, afirmarea unor calități morale deosebite, a unei puteri de muncă specific tineresci.

În poligonul de fabricate, alături, de cadrele didactice însoțitoare, fie că munceau în schimbul I, de la 7 la 13, fie în schimbul II, după-amiază, cele 6 ore de muncă însemnau, de fiecare dată, un nou prilej de auto-depășire, de angajare deplină. Apoi urmau activitățile culturale, politico-ideologice, acțiunile turistice, întrecerile sportive. Cei care sînt primii la muncă trebuie să fie primii la toate, și-au zis acești boboci, care au făcut primul contact cu facultatea direct pe șantier. Și Monica Păcurar, Mariana Tudoran, Petrică Gaode, Otilia Ioanovici, Octavian Tatu, Constantin Gavrilă, Petru Onița, Ștefan Ciobanu și-au mobilizat colegii să-i urmeze în toate activitățile.

Cînd clipa despărțirii de șantier a venit, răsplata muncii lor a fost generoasă. Era 27 septembrie și pe piepturile a 16 studenți stătea insigna de brigadier fruntaș, distincții care aveau să fie completate de acordarea titlului de brigadă fruntaș și primirea drapelului de fruntaș. În confruntarea cu colegii din Bacău, Suceava, București, Buzău, Vrancea, studenții agronomi au reamîntit celor de pe șantier că, și la Viișoara-Nord, „tot Banatu-i fruncea”!. O performanță pe care o dedică acestui început festiv de an universitar, o primă amintire, dintre cele mai plăcute, la început de studenție. Cei 50 de boboci au pășit cu dreptul în studenție! Felicitări!

EUGEN GRIGOROIU

Doar un muncitor necalificat și un dulgher!

I-am vizitat pe studenții constructori la unul din punctele de lucru care atît pentru cei care lucrează acum cît și pentru viitoarele generații are o însemnătate deosebită. Peste 130 de studenți din anul II C.C.I.A. participă la construcția noului corp al Facultății de construcții, unde începînd din anul 1981 ei își vor desfășura activitatea. În urma discuției pe care am purtat-o cu studenții și cu tovarășul șef de lucrări Florescu Dumitru — coordonator din partea Facultății de construcții — am aflat lucruri interesante în ceea ce privește organizarea muncii și realizările studenților.

„Începînd din acest an s-a trecut la o nouă formă de organizare pe șantier”, ne spune Costinela Milca, șefa grupei nr. 9. Lucrul este organizat în trei schimburi a cîte șase ore, ceea ce a dus la o mai mare eficiență în producție, cît și la mărirea productivității muncii”.

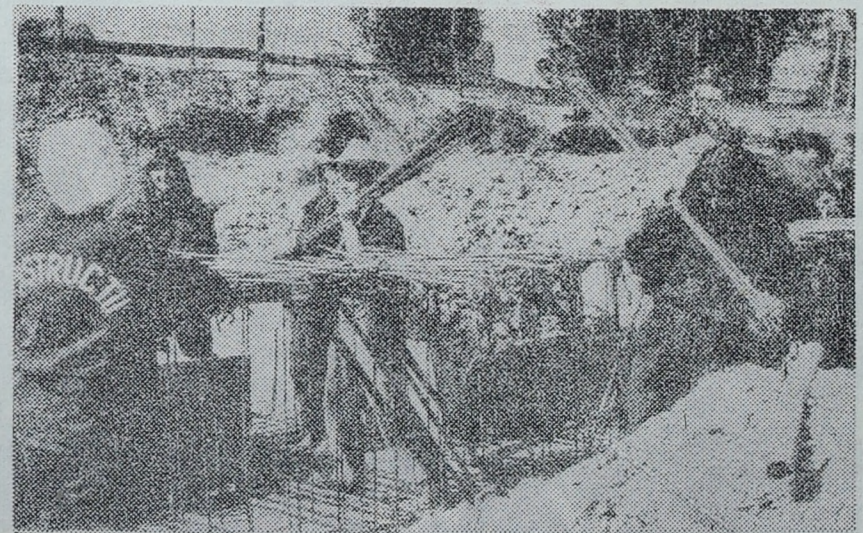
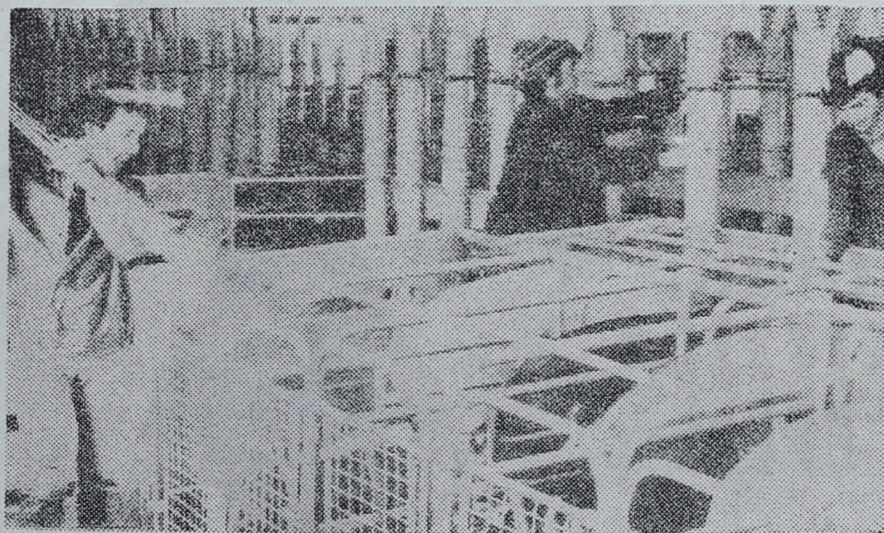
Marieta Leuceanu — care după ce a terminat cursurile unui liceu de construcții din inima Olteniei a venit la Timișoara pentru a-și urma vocația de constructor — spune: Nu e ușoară munca pe șantier, dar faptul că lucrăm la construcția noului sediu al Facultății, ne-a dat un imbold în plus în activitatea pe care o desfășurăm.

Practica pe care studenții o desfășoară pe acest șantier are o însemnătate deosebită pentru formarea lor ca viitori specialiști. Pe lîngă lucrările care solicită efort fizic, studenții execută aici și unele lucrări tehnice care îi ajută să-și formeze deprinderi ce le vor fi de mare ajutor atunci cînd vor ajunge să coordoneze lucrările pe marile șantiere ale patriei.

Tovarășul șef de lucrări ne-a spus că „activitatea pe acest șantier — care are ca angajați permanenți doar un muncitor necalificat și un dulgher — se desfășoară în condiții bune, studenții reușind chiar să devanseze unele lucrări. Ei și-au dat seama de scopul acestei practici pe șantier și de multe ori vin cu propuneri și inițiative care le ușurează munca și în același timp îi ajută să definitiveze unele lucrări într-un timp cît mai scurt.

DOREL CHIRICESCU

LORENA CRACIUN

Razele soarelui erau paralele cu tulpinele porumbului

La Iosifalău, o tradiție ce are ca suport frumoase aprecieri ale unor fapte de muncă reunește la fiecare început de an universitar în amfiteatrele cîmpului zeci de studenți mediciniști la întâlnirea cu porumbul ce-și revendică (și prin ziare, Tv. etc) dreptul legitim de a fi recoltat. Toamna a fost darnică la Iosifalău, și cele 49 de studenți ale anului III Medicină generală pe care le-am întâlnit în cîmp, la Ferma 2 Topolovăț au înțeles că la generozitatea naturii și hărnicia oamenilor locului se cuvine să răspundă cu tot altă dăruire tinerescă și seriozitate. Pe fețele bron-zate, frumoase sub culoarea acestui fond natural, am zărit zîmbetul de satisfacție al omului care simte că și-a făcut datoria și într-adevăr, să depășească și să sorzezi 50 tone de porumb într-o dimineață (adică o tonă de persoană... feminină) e o performanță care l-ar lăsa rece pe Hipocrate, nu însă și pe tov. inginer Aurelian Iovan, directorul I.A.S.-ului și cu atât mai puțin pe tov. ing. Dumitru Achim, șeful fermei la care-și aduc prinosul de hărnicie mediciniștele. De aici și aprecieri de felul „au avut o comportare foarte bună, afit în procesul de producție, cit și în a-fara acestuia” (citată în caracterizarea oficială trimisă I.M.T.-ului de către conducerea I.A.S.-ului), sau „studenții mediciniști dau aici un frumos examen al hărniciei și al seriozității. Nota noastră este 10”. Notă maximă, desigur, nu în carnetul de student ci în frumoasa carte a ome-niei și hărniciei care se scrie acum la Iosifalău. Studenților le sînt das-căli și prietene apropiate, prin vîrstă, hărnicie și dorința de a păstra (și) aici, la Iosifalău, bunul (re)nume al Medicinii timișorene, asistentele uni-versitare dr. Livia Brînzan și dr. Ioana Zosin.

Am cerut numele celor mai harnice studenți și mi s-a dat un tabel cu-prinzînd 49 de nume...

Razele soarelui erau paralele cu tulpinele porumbului, ce toșnea uscat sub mîngîierile unui vînt ușor, cînd studenții se îndreptau spre sat, spre „casa lor de două săptămîni” cu gîndul la masa bogată ce le aștepta la aceeași cantină la care mîncea și rectorul I.A.S.-ului, și cu alte gînduri...

După-amiază se vor odihni, vor privi cu rost la televizorul instalat în camera mare, vor cînta, poate vor și dansa, se vor gîndi la colegii și prietenii lor, poate chiar și la Farmacologie sau la tovarășul... Nu, nu cred! Sigur, Maria Potcoavă se va gîndi la organizarea unui carnaval. Mariana Tocuț va desena. Augustina Teșilă va croșeta. Sfînt Norica va mai adăuga câteva rînduri la pu'ovărul început

încă de acasă, iar Aurora Stern se va gîndi cum să monologheze „stilul Stern” de a face plajă, cu bocanci.

Pe la ora 22 va apare prin preajmă și paznicul Bora Mihai, fără a avea însă ce păzi. „Cele trei săptămîni pe-trecute în mijlocul naturii plină de rod și a oamenilor care ne dau pi-neea din fiecare zi au fost pentru noi o veritabilă școală a vieții. Am trăit din plin în aceste săptămîni sentimen-tul de a fi utile” îmi spunea Mariana Potcoavă, secretara de an.

Poate că în curînd, cînd plumbul tipografiei va așterne pe hîrtie ace-ste rînduri, Mariana și colegele sale vor fi în spitale sau amfiteatre, la o altă datorie. Și scriind aceasta, îmi vin obsedant în minte cuvintele lui Nicolae Iorga: „simțul datoriei este cea mai frumoasă dovadă de sănătate a unui suflet”.

DANIEL BUMB

„Tineretea noastră a îmbogățit o nouă toamnă a recoltelor”

De la struguri ne-am întors bron-zați de soarele blind al lunii septem-brie și cu o „condiție fizică” excelen-tă pentru întiul nostru an universi-tar. Am muncit, am legat prietenii, am cunoscut — la început de studen-ție — pe cei mai harnici dintre noi; Codruța Mălai, Mihăiță Horezanu, Rodica Poganea, Adriana Clopoțel, Brigitte Keil, Mariana Gabriela No-vac, Gerlinde Hermann, Alice Mihae-la Gogoma. Desigur, o primă „ierar-hizare” a bobocilor de la Filologie a luat în considerare exclusiv cantita-tea de struguri recoltați pentru cra-mele Buziașului, de aici însă, au ve-nit și propuneri interesante, cum ar fi aceea de a se alege în funcții A.S.C. pe anul I de studiu în primul rînd pe cei care s-au distins în practica productivă de toamnă.

Imprejurimilor orașului Buziaș, I.A.S.-ului de aici, prezența noastră i-a dăruit tinerete, energie, culoare ce au îmbogățit, credem noi, o nouă toam-nă a recoltelor.

Vom reveni poate la anul — și nu ne-ar displace — la ferma 4, I.A.S. Buziaș. Și ne-ar bucura acest lucru căci i-am reîntîlnit pe harnicii oa-meni ai acestor locuri pe care i-am înțeles și care ne-au înțeles atît de bine.

CRISTINA DUMITRAȘCU

PE ADRESA REDACȚIEI

ALCHIMIE DE TOAMNĂ

Aceste rînduri sînt rupte diatr-un mic jurnal de provincie. Autorul lor, acum un an obișnuit al Casei de cul-tură a studenților și al cenacului li-terar „Pavel Dan”, a primit reparti-ția, ca profesor de istorie, în satul Săldăbașiu, din Bihor. Rînduri pline de nostalgia anilor de studenție.

„De cînd am venit în sat, oamenii mă privesc lung și oarecum suspici-oși — cine e? ... cine e ... a l noul dom profesor ... da ... apăi vine și el un an, doi, apoi pleacă, așa e moda, le place la oraș, nu aci la noi în sat... I Eu trec însingurat, răspunzîndu-le la salut cu un „bună ziua”, scurt și apăsător pe „i”, cu o plăcere de care și eu mă mir. Sa-tul mi se pare destul de frumos, „brădat” pe frunte cu o șosea asfal-tată și o cale ferată, un sat ce ar sîrni, sînt sigur, invidia oricărui ab-solvent de la medicină sau filologie.

„Gazda”, un el și o ea, casătoriți prin 1939, mi se adresează, întodeau-na, cu „domnișorul” și, de ce să vă mint, îmi place. Îmi place fiindcă e o distincție care-mi oferă și alte av-antaje: „domnișorul, vrei și mînce-ți?”, „domnișorul, dacă aveți cum-va ore și trebuie să vă grăbiți...”

... În 15 septembrie m-am prezen-tat la școală dar am predat prima lecție în livadă cu mere, dintr-un sat apropiat, unde elevii făceau practica. Seara mă reîntorc în satul peste care se lasă întunericul „greoi și sigur” Sătenii se culcă repede, oboșiți de muncile cîmpului și de „navetă”, dar camera „domnișorului” rămîne lumina-tă pînă tîrziu, într-un mister de-plin. Acum „domnișorul” își desenează singurătatea pe tavan cu amintirile Complexului studentesc, într-o liniște cu miros de acru. Recitesc, de multe ori, scrisorile iubitei care sînt, aici, prietenii cei mai de nădejde. Rodica îmi zîmbește din fotografiile impră-tiate prin cameră iar eu mă lupt, uneori, să-i scriu o poezie frumoasă, fără influențe din Bacovia. Îmi este dor de „pletele” care îmi cădeau, o-dată, „riu pe umeri”, acum fiind ne-voit să fiu tuns „ceapă” ... Și, totuși, mă lupt să-mi las puțintică barbă, măcar în perioada practicii (mi-aduc aminte de dascălii mai vechi care, așa îmi povestea bunicul, aveau, întot-deauna, barbă), pentru cînd mă voi duce să iau o gură de aer din Timi-șoara, ca să le fac prietenilor de ne-caz, mai ales „paveldaniștilor”, cu aerele lor de boemi. Îmi amintesc mereu Complexul, așa cum a fost, așa cum este, îmi amintesc totul cu o melancolie care nu face decît să-mi amplifice tristețea de a fi departe de ceva drag. Aș vrea să revin în Com-plex așa cum, parafrazînd-o pe Blan-diana, aș reveni acasă, dar zilele se tîrăsc aici ca niște bolovani umpluți cu apă. Toamna pe aici geme de gal-ben, iar eu mă „îmbrac”, pentru a nu știu cîta oară, cu amintirile Com-plexului, și îi scriu iubitei o poezie:

„hingherul fugărit de cerbi
pe sub sălcii”
iată, iubito, fotografia
acestei zile
înramată între pleoape
pe palma mea
aici în sat
singurul fapt divers!”

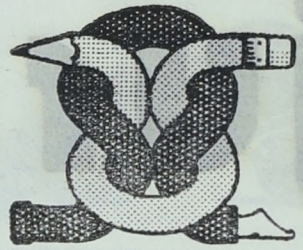
LUCIAN SCURTU

Rîndurile lui Lucian sînt triste și pline de melancolie. Ați reținut: Lu-cian e, încă, singur! Așteptăm viitoa-rea scrisoare!

(RED.)

confruntări

Față-n față!

Mormoloci în roz bombon

O toamnă pe note

● Studenții Facultății de construcții, locatari ai căminului 22 C, în numele cărora ne scriu Rosa Elemer, anul III, și Ștefan Huszti, anul II, sînt nevoiți să-și lucreze planșele și proiectele, cerute de obligațiile profesionale, în... pat. „Cînd vom primi mesele promise sau, așa cum ar fi normal, planșete?” — întrebă ei Evident, e greu să faci (și) desen tehnic în pat, sfera lui de întrebuintare fiind ceva mai limitată, așa că ne-am adresat tov. **Gheorghe Ciucă**, șeful serviciului social al I.P.T.: „Mesele au fost prevăzute în planul de dotare al căminului și pînă în data de 9 a X-a 1979, ele își vor ocupa locul firesc, în camerele studenților. De asemenea, o parte din camere, vor primi planșete de la căminul 10, unde, nu sînt folosite...”

● „Oficiul căminului de familisti, 14 C (74 familii cu copii mici) are repartizată o singură butelie de aragaz Schimbarea buteliei scoate oficiul din funcție sau impune folosirea mai multor resori (adică încălcarea regulamentului, consum sporit de energie etc.). Este posibil ca oficiului căminului amintit să i se repartizeze încă o butelie de aragaz?” — întrebă Emerich Pongor, anul V Mecanică, președintele comitetului de cămin. „Este posibil — ne spune tot tov. Gh. Ciucă — prin transferarea unei butelii de la Cantina 3 Express”. În plus, dumnealui, promite verbal că „se va ocupa personal de acest transfer”. Să sperăm că nu am ars gazul de pomană cu această solicitare...

● „În ce condiții se acordă ajutorul de maternitate, în ce constă el și ce trebuie făcut pentru a-l obține?” — întrebă mai mulți tineri printre care și Mihai Petriu, anul V Medicină generală. „Ajutorul de maternitate se acordă mamei cu copii pînă la 6 luni și constă din 750 de lei (150 de lei odată și apoi încă 100 de lei lunar) pentru rufărie și supraalimentație (a mamei, n.n.). Mamele se vor prezenta la Casa de cultură a studenților, serviciul contabilitate, cu cererea aprobată de Consiliul A.S.C. de la facultate, certificatul de naștere al copilului și adeverințe care să ateste calitatea de student a mamei și tatălui. Acordăm acest ajutor și mamei casnice cu condiția ca soțul să fie student. Media și venitul părinților nu au o importanță deosebită”. Răspunsul, edificator credem, vine din partea tov. **Elena Horenciuc**, șefa Comisiei economice din C.U. Timișoara.

● Mai mulți studenți căministi întrebă dacă „există posibilitatea înființării unui chioșc pentru distribuirea ziarelor și revistelor în perimetrul complexului studențesc” Semnează, în numele lor, Viorel Caragea, anul III Fizică și colega sa Elena Luțica Schipor.

De la Direcția Județeană de Poștă și Telecomunicații, am primit răspuns de la tov. Oprea, președintele Consiliului Oamenilor Muncii (C.O.M.) din direcție: „Considerăm că studenții au posibilitatea de a procura publicațiile dorite, într-un mod corespunzător, atît prin abonamente individuale, la cămin cît și de la unitățile de difuzare a presei care se găsesc în preajma fiecărui Institut de învățămînt și chiar a complexului. Înființarea unui stand de cărți care să desfășoare și ziare și reviste este posibilă doar cu eforturi conjugate, din partea noastră și a Centrului universitar... „Intr-adevăr, pentru treaba asta atît de dificilă se cer „eforturi conjugate”...

● Studenta Ana Filimon, anul VI Medicină, avînd o medie foarte bună la finele anului V (un 9 și restul note de 10) și un venit al părinților de 2.500 de lei, este nedumerită „pentru ce nu i s-a acordat dreptul de a ocupa un post de intern de cămin?”. Intrucît, după afirmațiile lui Mircea Călinescu, secretarul Consiliului U.A.S.C. din I.M.T., cererea a fost avizată la acest nivel, s-ar putea ca la ora apariției revistei, studenta Filimon să fie, deja, „la post”, dacă cererea ei a primit și avizul favorabil al Biroului Consiliului U.A.S.C. din C.U. Dacă nu, mai reveniți, tovarășa Filimon!

● „Cînd se vor relua emisiunile studențești de radio, în complexul studențesc?” — întrebă cîțiva căministi, mai puțin cei de la căminele care nu au (INCA) difuzoare. (Ne) întrebăm și noi și ne facem speranțe frumoase în legătură cu ședința de redacție din 9 noiembrie. Mai ales că Studioul studentesc de radio are o nouă „redactor șef”, studenta Violeta Nemeș, anul IV Filologie.

● Acordăm spațiu, la rubrica noastră, unui apel al personalului de la Cantina 1 C (administrator Constanța Mirea și Vasile Ivăneș, președinte al Comitetului de cămin Nicolae Băcanu): „Supiștilor, intrați în rîndul oamenilor, e timpul, anul universitar a început de o lună!”. Supiști înseamnă acei tovarăși care se „viră” să la o supă iar restul îl iau de la bandă. Subscriem la apel!

DANIEL și MARCEL BUMB

(din gazeta căminului 13 C, responsabil Ecaterina Rogojan, anul III finanțe)

● Studenția este o treaptă. Eu privesc serios problema. (Dumitru Șelariu, I — mecanică agricolă).

● Studenția?... Singurul lucru pe care aș putea să-l fac în viață. (Marius Neagoe, I — științe ale naturii).

● Studenția este emoționantă, dar am început cu practica și cu cercul de arte plastice la care m-am înscris. (Tiberiu Moțoc, I — mecanică).

● Am fost la film și la discotecă. La discotecă este mai interesant, pentru că te invită la dans băieții pe care nu-i cunoști. (Rodica Andronescu, I — medicină).

● Sper la cite ceva. Pînă acum este conform așteptărilor. (Andrei Kurila, I — mecanică).

● Studenția este o perioadă foarte grea din viață (Mihaela Crișan, I — electrotehnică).

● Studenția este un ideal de cînd am început clasa întâi. (Dinu Ciurecu, I — zootehnie).

● Groaznic! Eu fac o impresie proastă și tata află imediat. (Janet Gheață, I — construcții).

● Studenția presupune o anumită seriozitate din partea tineretului. Permite să faci cunoștință cu anumite secrete. (Werner Hahn, I — mecanică).

● În studenție te lovești direct de greutateți. (Doru Lucan, I — zootehnie).

● Cînd eram elev, la o țigară în parc, studenția o vedeam într-o lumină mai roză. (Traian Timoce, I — tehnologie chimică).

OVIDIU CORDUNEANU

SĂ MAI REVENIM?

● Cu geamantane, pachete, damigene, a început noul an universitar ● Pițigoii s-au imbulzit la cazări unde au constatat că este: „și așa și așa, și așa”, vorba gazetei de la căminul 8 C. ● Prognostica Facultății de mecanică privind numărul locurilor în cămin s-a dovedit a fi ca un buletin meteo. Noroc că în sălile de lectură unde sînt cazati o parte din studenții săi nu plouă. ● Dar vine iarna și nu știm ce vor face cei de la 21 C care țin antenele pe geamul deschis, acoperișul fiind plin (de antene), cu toate că instrucțiunile interzic aceasta. ● Aurel Pirvu — vicepreședintele Comitetului de complex: „Comitetul de complex a fost pus în situația de a duce o muncă de lămurire între facultăți. Cam greu a fost să se înțeleagă între ei”. ● Trebuie să apreciem situația existentă la căminele Medicinii, unde se intră pe aceeași ușă indiferent unde vrei să ajungi: la fete, la băieți, la club, la cantină. ● Există mai mulți activiști de asociație care locuiesc în camere sub norma stabilită la cazare și pe care nu-i dăm aici cu numele. Ne așteptăm, în consecință, la înțelegerea lor. În caz contrar, vom reveni cu nume. ● În contextul în care se cumpără pentru administrație perdele prosoape, fete de masă... (19 C, 12 C etc.), propunem schimbarea denumirii din „fond de cămin” în „fond de administrație”. ● Din nou Aurel Pirvu: „Datorită repartiției pe institute la căminele de familisti 14 C și 18 C, motărele s-au făcut numai pe hirtie”. ● În aceste zile fierbinți toată considerația noastră pentru eforturile sustinute depuse de Dumitru Ciu, șef de comisie socială C.U., pentru soluționarea în cele mai bune condițiuni a cazărilor în cămine. ● Așteptăm cu înfrigurare viitoarele permutări ale studenților de la Universitate: fetele de la 13 C la 16 C, băieții de la 16 C la 7 C ș.a.m.d. ● În trecere pe la căminul 9 C, președintele. Vasile Mihai, ne recomandă să vizităm acvariul administrației în locurile camerelor care ridică probleme. ● În concluzie: repartițiile sînt una, iar cazările una sau alta.

OVIDIU GEORGE

Gurile coltoase ale examenelor l-au zdrelit. Abătut învîrtea în mină paharul cu picior tîind cu privirea perdelele de fum din salonul ticsit de lume. De partea cealaltă a mesei îi zimbea apatic o gură rujată aprins:

— Tuțu mic, mai servește-mă cu o țigară!
— Dacă băieții n-acordă RE-RE-ul, m-am ars. Îmi taie babacul retribuția. Hai s-o ștergem la „Nufărul”, am o partidă de șah pe pariu... mă așteaptă băieții, finală mare mămicuțo!

— Mereu ești agitat purcelușul meu mic, știu, te-au terfelit examenele astea, și-au tocat nervii micron cu micron, dar fii tare, păstrează-ți calmul, rereexaminațiile se acordă și în anul ăsta, am aflat eu din sursă supersigură se dau din 9 pînă în 11.

— Uraaa! M-am scos! Să nu-mi vinzi gogoși pușor, că-ți jumulesc penajul. Ţake, mă chelnărică mă, sari cu încă un rînd! Am trecut în anul V, s-a aprobat RE-RE-ul, de mine scriu pe ușă: „D-1 INGINER...”

Dimineața, soarele timid de octombrie mîngîia frunzele tivite cu rugină. Cîteva raze nerușinate pătrund printre perdele și tulbură somnul dulce de bebeluș. În cameră plutește un miros acru de bere trezită. Coșul de gunoi geme răsturnat într-o dungă revărsîndu-se a belșug Chiuveța Infundată se agită în disperare de suportii slăbiți, ferindu-se îngrozită să facă contact cu linoleum-ul tivit cu mucuri de țigară.

Razele jucăușe se încapăținează și gîdilă nările cu sadism. Implacabilul strănut s-a produs, s-au trezit și colegii de cameră. Cînd te gîndești cîtă cruzime ascund în pîntecele lor fotonii aștia săltăreți! Am auzit că în Sahara omoară oameni! Și-alene s-au trezit toți trei cu fețele schimonosite a protest.

— De ce dracu nu trageți perdeaua ca lumea? Știi bine că am nevoie de odihnă! M-așteaptă un nou RE-RE!

— Lasă melița în repaus Colectiv, după cheful de așară ai nevoie de trei zile de recuperare, cantonament clar cu odihnă activă, i se adresa omului nostru colegul de vis-a-vis cu o mutră lătareată pe care-i cădeau abundent smocuri cirilontate, tucurii.

— Bine boierule, deci astăzi începem c-o pauză. Mă cam bizuie o idee genială: hai la Hercules, ne reparăm c-o cinzeacă și apoi mergem să vedem cum îi execută smei de la U.M.T. pe pensionarii de la „Corvinul”. Mai avem exact două ore pînă la meci.

Ca la o comandă au sărit toți trei în blue-jeanși, și-au încheiat electricizant de repede cămășile, și au ieșit din cameră în viteză lăsînd uitării coaja de săpun de pe etajeră, pasta de dinți prăfuită și ferestrele care lînjesc de vreo cîteva zecl de ore dup-o rotire măcar la treizeci de grade. Și atît! Hercules-ul mereu tînăr, fredona parcă inghinindu-se cu undele molcome ale Begăi și i-a primit cu brațele deschise ca pe niște fil cumînți și iubitori.

Au urmat apoi cafelețele, voduțele întepătoare și meciul și seara discoteca i-a aclamat frenetic cînd au pătruns ca niște Feți-Frumoși privind triumfători peste mulțimea adunată ca într-un stup și parcă pusă la afumat cu tot felul de fumuri și arome de „Carpati”, „Mărășești”, „Malboro”...

● Și a mai trecut o zi, două, trei... Cum trec zilele de repede, parcă-s biciuite de un demon! Trec zilele astea absurde și triste mirosind a lavandă „RE-RE” și nici nu se ating de cursurile părăsite pe o etajeră prăfuită. Și așa din senin se produce implacabilul: 10 octombrie 1979. Eroul nostru privește pierdut o ușă care în curînd se va deschide. Transpirația-i năpădește nebulă și acidă și emoțiile-l strangulează cu intermitențe bătîndu-i timpurile cu ciocane de piușb din care se eliberează note muzicale „LA RE, RE, LA RE, RE”...

Dacă se va deschide ușa, ușa asta enormă, se va deschide desigur cu-un tablou, c-o sală neagră, mare, o sală de tortură cu tot felul de instrumente inventate de-o minte maniașă... Și s-a deschis ușa, s-a închis și iar s-a deschis... Și se vor mai deschide atîtea uși și se vor închide la loc în atîtea și atîtea toamne triste și nesărate. Iar „EL” zgribulit și amărît s-a oprit în fața ușii, a desprins cu ciudă hîrtia albă pe care scria cu litere de tipar: „D-1 INGINER...”

RADU MATEI TUDORAN

AGENTE

Bucuriile toamnei

Cu fiecare toamnă devenim mai interiorizați, mai ponderați în manifestările exuberante. Și cit de nedrepti sintem... Simțim inundându-ne bucuria acestui miracol în continuă transformare; ploaia polieromă de frunze invadând cotidianul, obligându-ne la realizarea mintală a unor fantastice vitralii. Fiecare toamnă ne învață să privim altfel efemeridele copacilor care, pentru o clipă înălțate, trăiesc irepetabila aventură a revenirii... Fiecare toamnă ne învață să ascultăm imperceptibilul tremur al copacilor desfoliați, întocmai unor pilăstri care sprijină cupola cerului.

Toamna aceasta este cumplit de frumoasă turnându-ne în vine ducearea molcomă a apei de cimpie. Prezența toamnei este resimțită chiar și în timpul celor mai solicitante ore de curs; altăuri de caiete, citeva frun-

ze, aduse de studentele romantice, aromatizând aerul. Și e atât de impropriu să le spui frunze moarte, cînd ele îmbină atîtea culori vii...

Dintotdeauna am avut romanticii noștri; bunăoară arhitectul acesta care a reușit să încorporeze în clădirea Universității trei mici izvoare de toamnă, trei mici grădini populate — cu arbori și fîntini arteziene potopite de frunze și broaște țestoase — simbol al trăinicieii, al permanenței. Doar un pas îți trebuie pentru a trece în lumea aceasta, unde totul te-nțeamnă la comuniunea cu natura. Un pas și vei trece peste bariera severității ațîșate mirîndu-te, minunîndu-te...

Toamna aceasta este cumplit de frumoasă, o simt pînă și cei care trebuie să se îngrijească de curățenia orașului și care încă șovăie dacă să adune sau nu frunzele de pe toate aleile. Frunzele moarte, da frunzele moarte, aruncate de-a valma într-o remorcă pentru a fi duse undeva la marginea orașului, Simțim revolta; ni se fură poezia. Fiecare remorcă înseamnă o tristă procesiune. Fiecare remorcă înseamnă o văduvire de bucurii; bucuriile secrete ale toamnei.

Rămînem triști... Rămînem triști pînă cînd, înălțînd ochii, vedem celelalte frunze ce vor cădea miine, ce vor foși două zile răvășite sub pași. Pașii șovăielnici ai copiilor de un an, pașii îndrăgostiților, pașii buniceilor îngreunate de sacose, pașii grăbiți ai întîrziatilor... Pașii... Apoi covorul macerat aruncat în remorcă...

Și ciclul acesta în vîzul nostru continuă fără zgomot cu fiecare zi, cu fiecare toamnă care ne apropie de pămînt...

CONSTANTIN MARASCU

De la 15 septembrie încoace, holul Universității găzduiește o inedită expoziție, ce vine, la începutul unui nou an, să confirme cotele integrării învățămîntului superior cu cercetarea și activitățile productive. Este o ilustrare directă, mai bine zis, a ceea ce 256 de studenți au realizat, pe parcursul a trei ani de activități practice de teren, în domeniul sociologiei, activități care au condus la o investigație amplă a fenomenelor sociodinamice de esență ce intervin în formarea personalității umane multilateral dezvoltate în condițiile dezvoltării de ansamblu a societății noastre.

Ar putea părea derutant acest titlu simplu „Învățămînt — cercetare — producție” — sub care se grupează cele zece panouri ale expoziției. Căci este vorba aici de mai mult decît de o ilustrare parțială a unei — așa cum spuneam — investigații ample; este o comunicare directă, adresată studenților și cadrelor didactice din centrul nostru universitar, a rezultatelor temei unice de cercetare

muncii lor poate fi consemnat astăzi pe viu în sutele de pagini ale lucrărilor redactate, în zecile de comunicări științifice și materiale publicate. Mulți dintre ei se află în fața lucrării de diplomă și își amintesc acum, cu plăcere, că studenții fiind în anul I sau II, au condus și îndrumat colective de cercetare formate exclusiv din cadre didactice ori activiști ai comitetelor de cultură. O echipă heterogenă (studenți de la filologie, matematică, informatică, fizică, științe economice, mecanică, medicină chiar) a devenit omogenă prin rezultatele muncii ei. Iar aceasta este a treia, dar nu cea mai puțin importantă, dintre premiile stabilite, căci așa cum spunea reputatul sociolog român Dimitrie Gusti, fără de care orice manual de prestanță al sociologiei moderne ar fi un lucru neimplinit, „într-o cercetare de teren, factorul de bază, cheia reușitei, rămîne tăria și coeziunea echipei de lucru”.

„Integrarea pur și simplu?” — se vor mai fi întrebînd unii sceptici. Nicide-

Învățămînt, cercetare, producție — un deziderat de-acum împlinit

„Contribuția maselor populare la dezvoltarea culturii socialiste” a Academiei de științe sociale și politice. Preluată prin contract acum trei ani de Centrul de științe sociale a Universității, tema a urmărit pe o arie de mare cuprindere (cinci județe ale țării) aspecte legate de procesul lecturii și efectele post-mesaj, a evidențiat și analizat cu minuțiozitate indicatorii socioculturali ai formării personalității multilateral dezvoltate ca și pe cei ai cîmpului socioinformațional cu interconexiunile din informația tehnică, științifică și beletristică, a relevat secvențe concrete ale fenomenului religios, a consemnat căile imediate ale contribuției maselor de oameni ai muncii la dezvoltarea culturii socialiste.

Dincolo de rezultate însă, în premieră națională putem spune, studenții au fost implicați pentru prima oară în toate etapele cercetării, de la stabilirea eșantioanelor de subiecți și recoltarea datelor de teren, pînă la prelucrarea și interpretarea materialului faptic ori formularea de noi concluzii teoretice cu privire la sociodinamica realității românești actuale. Și încă un aspect: tot pentru întia oară s-a stabilit în cadrul unei cercetări atât de ample o strînsă corelație între activitatea practică a studenților și activul de partid și din cultură, cu cadre ale corpului didactic din județele Arad, Caraș-Severin, Harghita, Hunedoara și Timiș. Studenți ca Petru Munteanu, Hein Zeumann, Monica Milivoi, Camelia Gușu, Simona-Grazia Dima, Elisabeta Kocsik-Benko (toți filologi), Adrian Șimo (fizică) și Lucian Cucu (informatică) cunosc cercetarea de la cap la cap și rezultatul

cum. O dovedește, la prima vedere, chiar simpla parcurgere a panourilor expoziției, o dovedesc — mai ales — cele șase lucrări de diplomă și de licență ce vor fi susținute din domeniul cercetat la finele acestui an, o dovedesc aplicările concrete, în practica social-politică, a concluziilor formulate cu privire la Minele Bălan, Turnătoria de fier Vlăbița, Fabrica de mobilă Toplița, localitățile Lugoj, Lipova, Chișineu-Criș, Ineu, Arad, Sebiș, Făget, Șimand, Socodol, Pecica, Zerind...

Nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti aici pe neobositul cercetător Tiberiu Otto Benko (Tiberiu Ban, cum îl cunosc unii ca scriitor), a cărui neodihnă a stat la obîrșia „noului suflu” care a făcut ca Timișoara să fie recunoscută ca avînd o adevărată „școală sociologică” (am fost martor, la o sesiune națională la Iași, unde profesori de mare prestigiu au afirmat acest lucru). Desigur că marea sa putere și plăcere de a munci, înscodirea continuă a fenomenului socio-cultural, originalitatea și noile căi de investigație pe care le-a propus, nu au tîntuit de fel acest lucru. Căci deschizînd una din ultimele lucrări semnate Otto Benko (Cartea în contextul universului Mass-Media) am întîlnit, pe prima ei pagină, următoarea dedicație: „Inchin modesta noastră contribuție activiștilor culturali, cadrelor didactice și tuturor acelor care au contribuit neobosit, tenace, cu dăruire, în mediul rural, la ridicarea conștiinței maselor populare în ultimele trei decenii”.

V. V. L.

N-duce anul ce-duce septembrie

În cadrul acestei anchete mai mulți conducători de unități specializate ale institutelor de învățămînt din Centrul universitar, unități economice și de prestări de servicii în legătură preponderentă cu studenții răspund la întrebarea: **Ce este nou în acest an universitar în unitatea pe care o conduceți?**

Conf. dr. ing. AUREL SOCEAN-ȚU, directorul centrului de calcul electronic al I.P.T.:

În anul universitar 1979-80 la centrul de calcul se vor realiza următoarele noutăți: se va introduce în exploatare regimul de lucru conversational, adică informațiile se pot introduce în calculator de la un display fără să se mai folosească cartele, rezultatele putîndu-se obține de asemenea pe display. Totodată vor intra în funcțiune mai multe display-uri ce vor funcționa simultan. În al doilea rînd se va realiza extinderea configurației sistemului prin adăugarea a două unități de discuri și a patru unități de bandă.

ILEANA TOADER, șefa de unitate la complexul de deservire, bv. Eroilor: Executăm tunsori moderne, freze moderne, avem atelier de cosmetică special unde se pot intrumuseța, să fie coafate nu numai în timpul sesiunii, ci și în restul timpului. La noi se execută tunsori moderne și treze cu fonul. Deservim clientul imediat, numai să poftescă; numai că nu prea vin pe la noi.

IOAN GHÎȘE, directorul bibliotecii I.P.T.:

În anul acesta s-a luat numărul corespunzător de exemplare planului de învățămînt. În rest vom încerca să facem față problemelor legate de numărul mare de studenți.

CONSTANȚA MIREA, administrator adjunct, cantina 1 C:

În perioada de vară au lucrat foarte mult femeile și magazia este mai bine aprovizionată decît anul trecut; gogoșari 2.900 kg, bulion 13.600 kg, ghiveci 14.700 kg, salată de vinete 4.400 kg, ardei iute în oțet 950 kg, ardei umpluți cu varză 710 kg, conopidă în oțet 340 kg, salată ardelenescă 200 kg, Compoturi de ringlote 1.570 kg, piersici 860 kg, prune 2.360 kg, pere 360 kg, castraveți în oțet, 4.500 kg, castraveți murați numai 500 kg, capia în oțet 870 kg, salată de ardei 3.400 kg, zacuscă 420 kg, toate acestea sînt la prețuri foarte mici și îmbunătățesc mult consistența hranei studenților și sperăm ca ei să ne ajute în treburile astea și pe mai departe și să păstrăm noua zugrăveală din cantină.

VASILE FITARAU, medic specialist, directorul policlinicii studențești:

În acest an universitar unitatea noastră studențească a făcut eforturi și face în continuare pentru a acorda o asistență medicală cit mai calificată studenților și angajaților din centrul universitar. În acest sens, Direcția sanitară județeană ne-a ajutat prin creșterea numărului de medici în unitatea noastră, în sensul că am primit încă un medic de dispensar și o normă întreagă în specialitatea psihiatrie. Am îmbunătățit și accesibilitatea studenților la cabinetele medicale, în sensul că la unele cabinete unde orarul era cu preponderență dimineața l-am aranjat în așa fel încît să se poată veni și după-amiaza la consultații.

VIORICA VIZDOAGA, diriginta Oficiului poștal 12:

Oficiul nostru a resimțit din plin sosirea studenților prin volumul mare de trimiteri, zilnic peste 500 de colete, ceea ce ne epuizează la maxim. De aceea dorim înțelegere de la studenții care vin să-și ridice aceste trimiteri, întrucît numărul de salariați este insuficient să-i deservească. De aceea vom face muncă voluntară cu personalul care îl avem la dispoziție. Noutăți nu putem să spunem că avem. Orarul s-a modificat, fiind deschis între orele 6,30-19,30.

IOAN RADU

PROGRAM DE al Consiliului U.A.S.C. din Centru al anului universitar

În vederea întimpinării cu rezultate deosebite a Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, militând în continuare pentru traducerea în viață la un nivel calitativ superior a hotărârilor Congresului al XI-lea și ale Conferinței Naționale a P.C.R., a indicațiilor și orientărilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, cu prilejul recentei vizite de lucru în centrul nostru universitar, Consiliul U.A.S.C. C.U. stabilește, pentru semestrul I al anului universitar 1979/1980, următoarele:

1. Asociațiile studenților comuniști vor depune eforturi susținute pentru realizarea unei pregătiri profesionale de un înalt nivel, care să reprezinte recunoștința studenților față de grija statornică a partidului și statului nostru pentru formarea și educarea tinerei generații, adevăratea depunând a tineretului universitar la politica principală, consecvent științifică a partidului și statului nostru, hotărârea sa fermă de a traduce neabătut în viață indicațiile și îndemnul pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a dat studenților, organizației noastre revoluționare cu prilejul vizitei de lucru la Institutul politehnic „Traian Vuia” și Institutul agronomic, precum și în cuvântarea rostită la deschiderea noului an de învățământ.

2. În perioada premergătoare desfășurării Congresului al XII-lea al P.C.R. — eveniment de importanță majoră în dezvoltarea actuală și de perspectivă a României socialiste, pe baza unor planuri concrete, se vor organiza în toate institutele și facultățile, la cluburi și casa de cultură a studenților, ample acțiuni profesionale, științifice și de muncă patriotică, acțiuni politico-ideologice și culturale-educative.

În toate organizațiile A.S.C., ale anilor de studii, vor fi dezbătute în lunile septembrie — noiembrie, proiectele de documente ale celui de-al XII-lea Congres al partidului.

Consiliul U.A.S.C. C.U. va pregăti delegația centrului universitar și referatele ce vor fi prezentate în cadrul simpozionului național „Contribuția creatoare a Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu la dezvoltarea gândirii social-politice contemporane” organizat de Comitetul Executiv al Consiliului U.A.S.C.R.

I. Cu privire la creșterea contribuției asociațiilor studenților comuniști la îmbunătățirea activității profesional-științifice și productive a studenților

1. În cursul lunilor septembrie și octombrie a.c. consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la toate nivelele, împreună cu organele de învățământ, sub conducerea organizațiilor de partid, vor realiza analize exigente asupra rezultatelor profesionale obținute de studenții în anul universitar 1977-1978, stabilindu-se măsuri corespunzătoare pentru dezvoltarea răspunderii sociale a studenților față de pregătire, față de obligațiile ce le revin prin formarea lor profesională și politică, ca viitori specialiști.

2. În cadrul primelor adunări generale organizate la nivelul anilor de studii vor fi evidențiate studenții cu rezultate profesionale bune și foarte bune și se vor lua atitudine față de studenții mediocri sau repetenți, analizându-se cauzele care au dus la obținerea rezultatelor necorespunzătoare precum și obligațiile ce le revin acestor studenți pentru îmbunătățirea situației lor profesionale.

3. Mijloacele propagandei de masă (Studioul studentesc de radio, revista „Forum studentesc, gazetele de perete) vor acorda de asemenea, o atenție deosebită rezultatelor pregătirii profesionale a studenților, popularizând studenții și colectivele frunte, luând atitudine critică față de cei cu minusuri în activitate. În egală măsură va fi abordată situația profesională a studenților români și a studenților de peste hotare veniți la studii în centrul nostru universitar. Vor fi reactualizate paourile de onoare prin care vor fi de asemenea popularizați și studenții străini cu rezultate profesionale meritorii.

Consiliile A.S.C. vor trimite scrisori de felicitare părinților studenților cu rezultate profesionale de excepție.

4. În strânsă conlucrare cu organele de învățământ, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acționa pentru rezolvarea problemelor cu care se confruntă studenții în activitatea de pregătire profesională, inclusiv privind structura anului de învățământ, întocmirea judicioasă a orarilor, îndeplinirea planurilor de editare a cursurilor și manualelor. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor sprijini conducerea institutelor de învățământ superior și facultăților pentru extinderea formelor de editare operativă a cursurilor (multiplicarea unor fascicule etc.), având în vedere în primul rând acoperirea necesităților studenților de peste hotare care studiază în centrul nostru universitar.

5. În institute și facultăți, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.), vor lua măsuri pentru intensificarea ac-

tivității politico-organizatorice menite să asigure participarea activă a colectivelor studențești, a fiecărui student în parte, la îndeplinirea angajamentelor asumate în cadrul întrecerii „Fiecare asociație a studenților comuniști — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”.

Până la data de 18 septembrie a.c. se va asigura finalizarea întrecerii la nivelul anilor de studii și facultăți, înaintându-se propuneri la centrul universitar pentru stimularea grupelor fruntașe. Până la aceeași dată, Consiliul U.A.S.C. C.U. va face propuneri Comitetului Executiv U.A.S.C.R. privind stimularea facultăților evidențiate în întrecere. Totodată, în cursul lunii octombrie, în cadrul adunărilor generale, se vor asuma angajamente în întrecere pe anul universitar 1979/1980, care vor fi centralizate la centrul universitar până la data de 30 octombrie 1979.

6. Birourile de an, împreună cu titularii de discipline vor stabili orarii individuale de pregătire, consultații și verificări periodice pentru studenți, îndeosebi pentru cei care au dificultăți în pregătire, astfel încât să se asigure condiții necesare însușirii întregului baraj de cunoștințe predate și promovarea integrală pe această bază, a sesiunii de examene din această iarnă.

7. O atenție deosebită se va acorda verificării frecvenței studenților la toate formele de învățământ. În cadrul fiecărei adunări generale din acest semestru se va analiza situația frecvenței și se vor lua măsuri pe linia organizației pentru cei care nu respectă această obligație universitară.

8. Pentru sprijinirea pregătirii profesionale a studenților străini, va fi organizată de către fiecare Consiliu A.S.C., împreună cu birourile de an, îndrumarea individuală a acestora de către studenți cu rezultate profesionale bune și foarte bune, similar modului în care se realizează îndrumarea individuală a studenților de către cadrele didactice.

9. Pentru stimularea activității profesionale se va urmări aplicarea cu consecvență a măsurilor comune ale M.E.I. și Consiliului U.A.S.C.R., privind pregătirea ritmică a studenților, iar organizațiile A.S.C. își vor intensifica acțiunile de îndrumare și control în anii de studii și facultăți, în vederea îmbunătățirii participării studenților la cursuri, seminarii, laboratoare și vor adopta o poziție fermă față de toate abaterile de la procesul instructiv-educativ.

10. În primul semestru al anului universitar 1979/1980 se va realiza în cadrul adunărilor generale A.S.C. de la nivelul anilor de studii popularizarea documentelor ce vor fi adoptate precum și a actelor normative de aplicare a Legii educației și învățământului.

Se va avea în vedere realizarea unor acțiuni de cunoaștere aprofundată a noilor acte normative precum și aplicarea cu consecvență, încă din primele zile ale noului an universitar, a prevederilor acestora, accentuându-se aplicarea noului Regulament al activității profesionale a studenților din perspectiva creșterii calității pregătirii profesionale și științifice a acestora.

11. În vederea creșterii continue a valențelor formativ-educative ale activității practice desfășurate de studenți, pentru sporirea contribuției nemijlocite a studenților la realizarea sarcinilor economico-sociale, organele A.S.C. de la toate nivelele vor participa, împreună cu organele de învățământ la soluționarea corespunzătoare a problemelor legate de elaborarea planurilor de producție, cercetare, proiectare și servicii, nominalizarea răspunderilor pe echipe de muncă și fiecare student în parte, eșalonarea perioadelor de pregătire, crearea la locurile de muncă a acelei atmosfere mobilizatoare de întrecere.

Pentru îndeplinirea în bune condițiuni a obiectivelor planurilor de producție cercetare, proiectare și servicii, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) împreună cu organele de învățământ vor analiza periodic rezultatele obținute de studenți în activitatea practică, cu participarea nemijlocită a reprezentanților unităților de producție și social-culturale în care își desfășoară studenții activitatea practică, stabilindu-se totodată, măsurile corespunzătoare pentru îmbunătățirea continuă a activității de pregătire a viitorilor specialiști.

12. La nivelul anilor de studii se va asigura începerea în bune condițiuni a activităților de cercetare și proiectare, a activității cercurilor științifice studențești, prin cuprinderea largă a studenților, stabilirea unor tematici adecvate, cu preocupare pentru rezolvarea unor probleme de interes prioritar pentru economia națională.

Pe baza precizărilor transmise de C.E. al Consiliului U.A.S.C.R. împreună cu Ministerul Educației și Învățământului, se vor lua măsuri pentru pregătirea corespunzătoare a concursului de creație științifică studențească, finalizat în fiecare institut prin organizarea unei expoziții în cursul lunii octombrie a.c.

Consiliile A.S.C. vor acționa pentru generalizarea cuprinderii studenților din anii mici în cercurile de inițiere în cercetarea științifică.

13. Consiliile A.S.C. de la nivelul facultăților vor stabili măsurile necesare privind integrarea

operativă și în bune condițiuni a studenților din anii I la viața universitară, familiarizarea acestora cu metodologia de studiu, participarea lor activă la desfășurarea procesului instructiv-educativ.

14. Pentru a determina creșterea contribuției fiecărei asociații a studenților comuniști la soluționarea corespunzătoare a problemelor pe care le ridică activitatea de învățământ, integrarea cu producția și cercetarea, se vor asigura, la nivelul centrului universitar precum și la institute, instruirea temeinică a reprezentanților în consiliile profesionale și senatele universitare, organizarea periodică, sub îndrumarea organelor de partid, cel puțin o dată pe semestru, a unor seminarii metodice cu acestia, în cadrul cărora să se prezinte principalele probleme cu care se confruntă școala superioară, în etapa respectivă, procesul instructiv-educativ în profilul de învățământ respectiv, stabilindu-se totodată, sarcinile concrete care revin organelor și organizațiilor A.S.C. Până la data de 15 octombrie a.c. se vor efectua înlocuirile necesare în rîndurile reprezentanților studenților în consilii profesionale și senate.

II. Cu privire la intensificarea activității de educare comunistă a studenților, de formare a unui larg orizont de cunoaștere și cultură al acestora

1. Întreaga activitate politico-ideologică a asociațiilor studenților comuniști, adaptată cerințelor specifice fiecărui colectiv studențesc va asigura, prin formele și mijloacele folosite, formarea în rîndul studenților a unor puternice convingeri și atitudini înaintate, a hotărârii ferme de acțiune în toate împrejurările ca adevărați comuniști, demni purtători ai tradițiilor glorioase de muncă și luptă ale poporului nostru.

2. Hotărârile ce vor fi adoptate de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român vor constitui teme de dezbateri în cadrul învățământului politico-ideologic al tuturor colectivelor studențești pe întreg parcursul anului universitar și elemente de referință pentru activitatea de formare politico-ideologică a studenților.

Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor folosi de asemenea, toate mijloacele de propagandă politică astfel încât să se asigure în cel mai scurt timp însușirea de către toți studenții a cuvîntării secretarului general al partidului, președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, rostită la Timișoara cu prilejul deschiderii anului de învățământ.

3. Tematica învățământului politico-ideologic A.S.C. se va axa în totalitate pe documentele Congresului al XII-lea al P.C.R. și cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită la deschiderea anului de învățământ. În acest semestru se vor realiza un număr de trei dezbateri politico-ideologice, dintre care două vor fi cuplate cu adunările generale.

Se va asigura cu ajutorul cadrelor didactice de la disciplinele de științe sociale instruirea temeinică a propagandiștilor pentru învățământul politico-ideologic A.S.C. În mod obligatoriu, toate cadrele A.S.C. vor conduce dezbateri politico-ideologice la anii de studii de care răspund.

4. Vor fi organizate acțiuni de informare politică, expuneri al căror conținut va fi axat pe tematica propagandei prin conferințe aprobate de Secretariatul C.C. al P.C.R., adaptată la interesele de cunoaștere și solicitările concrete ale studenților, pe problematica reiesită din documentele Congresului al XII-lea al P.C.R., din cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu. În acest scop:

a) Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor asigura ca prin informările politice lunare, precum și prin cele de sinteză organizate trimestrial pentru studenții români și cei străini să se răspundă problemelor de interes pentru aceștia, să se realizeze însușirea temeinică a orientărilor principale, a poziției revoluționare promovate consecvent de partidul și statul nostru astfel încât să fie în măsură să interpreteze corect fenomenele social-politice contemporane.

b) Trimestrial, la nivelul institutelor și facultăților mari, atît pentru studenții români cît și pentru cei străini se vor organiza expuneri și informări politice pe bază de răspunsuri la întrebări, pentru activul A.S.C., la nivelul centrului universitar se va organiza o informare politică de sinteză pe probleme ale politicii externe a partidului și statului nostru în luna decembrie a.c.

Cu sprijinul organelor de partid și de învățământ se va asigura ca la aceste expuneri să participe cadre cu munci de răspundere pe linie de partid și de stat (anexa 1).

c) După adoptarea unor măsuri de importanță majoră pe plan național, la fiecare nivel al organizației se vor realiza expuneri și dezbateri la care vor fi invitate să participe cadre cu funcții de răspundere care să clarifice problemele ridicate de studenți privind sensul și semnificația măsurilor adoptate.

5. Se va acționa pentru asigurarea cunoașterii aprofundate de către studenți a legilor țării, a normelor de muncă și viață comunistă.

a) Consiliile, cu sprijinul organelor de partid și de

de partid și de semnificației legilor b) Cu prilejul fi analizate în cu o comportare bilindu-se măsuri nire a oricăror care a normelor

Pregătirea va realiza în retice ale activi-velul facultăților sitar. Formele individual și de C.U.A.S.C. C.U. marginea unei netului județar

6. Acționind dență st- denților a sentiment față de pro- tivarea tradițiilor sitar. Formele a- profundată a re- mului, a perspe- se de documente sub conducerea vor organiza, im- matic de acțu- educative, dedica- de la crearea primii

7. Consiliul necesare pentru a propagandei auc- și cluburile cultu- căminele studen- răspuneri conc- to și de artă p- gen „Cine știe dierii și cunoașt- XII-lea al P.C.F.

Revista „For- semestru patru- tru studenții din- examene din tar- te pentru acest- țional este prez- Se vor lua (tei presei studen- țării, într-un tir- la Viața studen- la Forum studen- tineretului, 500

Consiliile U. neze, imediat du- împreună cu org- legate de dotare- plificare, să cree- pentru utilizarea- propagandistice

8. Se va acț- rienței dobîndite- cație materialist- mărului de stud- Consiliul U.A.S.C- acest semestru c-

9. Consiliile tenție sporită în- mesajului creați- țării ce urmea- tei Studențești, universitar se va- repetiții și specta- tar, în municipi- centrului univers- nă un spectacol

10. Programe- tură a studențilo- țești vor cuprin- cultivării trăsătu- cialiste, promovă- ducație comunist- a studenților, lă- țific, educării st- ță de patrie, al- siliul U.A.S.C. C- sa de cultură a- ce referitoare la- științifică folosit- neretului și stu- cultural-educativ- tuală a municipi- mii”

11. În vedere- dențești originale- a acestuia în di- cifice vieții și ac- trului universita- tivității cercurilo- va impulsiona ca- studențești la ca- cu preocupări și

12. Consiliul

ACTIVITĂȚI

Universitar Timișoara pe semestrul I

anul universitar 1979/1980

îmbunătățirea cadrului de organizare și de participare la „Concursul anual de creație literar-artistică” desfășurat sub egida Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.C.R. și revistelor Viața studentescă și Amfiteatru.

La nivelul centrului universitar, pentru cei mai talentați studenți creatori se vor acorda premiile anuale ale revistei Forum studentesc și Societății literare.

13. Integrate Festivalului Artei Studentești, pe parcursul acestui semestru vor fi organizate mese rotunde, schimburi de experiență pe problemele creației din domeniul artelor plastice, filmului, creației literare, etc.

14. Vor fi organizate în luna decembrie sărbătorirea a 20 de ani de activitate a cercului de presă și a zece ani de activitate a cenaclului „H.G. Wells”. Se va asigura participarea reprezentanților cenaclului la consfătuirea națională a cenaclurilor de literatură științifico-fantastică de la Oradea, din luna septembrie.

15. La Casa de cultură a studenților va fi organizat un ciclu săptămânal intitulat „Mapamond plastic” în cadrul căruia se vor prezenta prin intermediul imaginilor (fotografii, diapositive etc.) de către studenți străini, aspecte ale vieții sociale și culturale din țările de origine. De asemenea, săptămânal conform unei planificări, se vor organiza spectacole susținute de formații artistice ale studenților români și străini. Cineclubul studentesc va realiza un film despre viața și activitatea studenților de peste hotare care studiază în centrul nostru universitar.

16. În scopul lărgirii orizontului cultural al studenților, sporirii participării lor la viața culturală a municipiului, va fi intensificată activitatea difuzorilor voluntari de bilete și abonamente la teatru, operă, filarmonică, vor fi în continuare contractate spectacole pentru studenți, etc.

III. Cu privire la munca educativă în cămine și cantine și asistența socială a studenților

1. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor asigura măsurile corespunzătoare pentru intensificarea muncii educative în cămine și cantine, pentru creșterea responsabilității sociale a studenților față de păstrarea și gospodărirea bunurilor puse la dispoziție, pentru statornicirea în fiecare colectiv studentesc a normelor eticii și echității socialiste, ale muncii și vieții comunistilor. Un rol deosebit în acest sens revine și comitetului studentesc de complex, al cărui program de activități pentru acest semestru este prezentat în anexa 4.

2. Un accent deosebit se va pune pe analiza rezultatelor întrecerii declanșată la nivel național sub genericul „Căminul — școala vieții în colectiv, de educare comunistă a studenților”, astfel, încât pe baza concluziilor reieșite să se adopte măsuri concrete pentru îmbunătățirea întregii munci educative din cămine, pentru întărirea ordinii și disciplinei în colectivele de studenți. Această acțiune va fi larg sprijinită de toate mijloacele muncii politice de masă: revista Forum studentesc, stația de amplificare, gazetele de perele etc. Comitetul studentesc de complex va lua măsuri pentru introducerea unui sistem de servicii, pază și control, la nivelul complexului studentesc.

3. Împreună cu organele de învățământ se vor întreprinde măsurile care se impun pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute în planurile de dotare ale căminelor, cantinelor studentești, pentru creșterea gradului de participare a studenților la dezvoltarea bazei materiale puse la dispoziție, la gospodărirea judicioasă a acesteia.

4. Consiliul U.A.S.C. C.U. în vederea lărgirii preocupărilor pentru familia studentescă, va extinde organizarea întâlnirilor-dezbateri cu studenții familisti, la care să fie invitați medici, juriști, sociologi etc. și în cadrul cărora să se dezbate probleme legate de organizarea și desfășurarea vieții de familie, răspunderea membrilor familiei pentru consolidarea acesteia. De asemenea, se va acționa pentru îmbunătățirea condițiilor pentru creșterea copiilor în căminele de familisti.

5. La nivelul centrului universitar, împreună cu organele de învățământ și cu comisia de Cruce Roșie se vor stabili măsuri corespunzătoare pentru urmărirea și controlul stării de sănătate a studenților, asigurând cuprinderea tuturor celor cu afecțiuni într-un sistem organizat de tratament, prin antrenarea la această acțiune în principal a studenților și cadrelor medicale de la Institutul de medicină.

O atenție deosebită se va acorda extinderii activităților de Cruce Roșie în rândul studenților. Programul de măsuri în acest sens este prezentat în anexa 5.

6. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acționa pentru acordarea judicioasă a ajutoarelor materiale pentru studenți și a biletelor în taberele de odihnă și alpine din perioada vacanței de iarnă. De asemenea, va fi verificat modul în care s-au utilizat biletele de odihnă și tratamentul acordate în perioada vacanței de vară.

7. Consiliul U.A.S.C. C.U. va sprijini echipele de control studentesc în vederea intensificării ac-

tivității acestora, soluționării problemelor depistate.

În cursul lunii octombrie va fi organizată, la nivel de centru universitar, o instruire a tuturor acestor comisii de control.

8. Consiliul U.A.S.C. C.U. va urmări și sprijini îndeaproape activitatea policlinicii studentești, a spitalului și preventoriului studentesc.

IV. Cu privire la activitatea de pregătire pentru apărarea patriei, sportivă și turistică

1. În vederea organizării și desfășurării în bune condițiuni a activității de pregătire militară a studenților, precum și cea a studenților în cadrul gărzilor patriotice se va acționa pentru cuprinderea tuturor acestora în formațiunile constituite, conlucrind cu catedrele militare pentru diminuarea numărului de scutiri medicale, pentru îmbunătățirea continuă a conținutului activității de pregătire, a caracterului aplicativ al acesteia.

În același timp, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor asigura, pe bază de programe concrete, organizarea de acțiuni comune, cu caracter profesional, cultural-educativ și sportiv cu organizațiile U.T.C. din unitățile militare unde își satisfac stagiul studenții din anul I.

În conlucrare cu catedrele militare vor fi organizate acțiuni de educare patriotică a studenților atât la Casa de cultură cit și în facultăți și cămine. Cu prilejul Zilei Forțelor armate ale R.S.R. se va organiza o întâlnire a studenților cu cadre din conducerea garnizoanei Timișoara.

2. Acționând pentru traducerea în viață a programului de măsuri privind dezvoltarea sportului de masă în perioada 1976-1980, adoptat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., în sensul creșterii numărului de studenți cuprinși în activitatea sportivă de masă, Consiliul U.A.S.C. C.U. va asigura, până la 1 octombrie, definitivarea calendarului competițional (anexa 6) cu preocupare pentru cuprindere largă a studenților la disciplinele prevăzute în program, la probele și normele de control din cadrul complexului „Sport și sănătate”, campionatele universitare, cupa anilor I, diviziile studentești, celelalte competiții tradiționale ale institutelor. În acest sens, o atenție deosebită se va acorda mobilizării studenților alături de alte categorii de tineri la competițiile sportive desfășurate sub genericul „Daciadei”.

Se va acționa în vederea pregătirii pentru participarea echipelor sportive ale institutelor la competițiile sportive pe profile de învățământ.

3. Pentru îmbunătățirea bazei materiale a sportului de masă, Consiliul U.A.S.C. C.U. va sprijini, în continuare, amenajarea bazelor sportive de pe lângă institutele de învățământ superior și din apropierea căminelor studentești. În anexa 7 este prezentat graficul de utilizare a bazelor sportive pentru acțiunile sportive organizate cu studenții străini.

4. Consiliile U.A.S.C. de la nivelul institutelor își vor întări munca educativă în rândul sportivilor de performanță studenți, contribuind la organizarea cu aceștia a unor programe politico-educative și culturale cu un conținut corespunzător, menite să contribuie la dezvoltarea hotărârii sportive a studenților de a obține rezultate cât mai bune care să conducă la creșterea continuă a prestigiului sportului românesc. O atenție deosebită se va acorda organizării galeriilor de suporteri.

5. Acționând în direcția creșterii valențelor educativ-formative, de educare patriotică ale activităților turistice, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor asigura extinderea acțiunilor turistice simple, diversificarea acțiunilor cuprinse în ciclul „Studenți pe meleagurile patriei”, cu preocupare pentru creșterea continuă a numărului de studenți angrenați la acestea. În acest semestru vor fi organizate cca 50 excursii de sfârșit de săptămână.

Va fi elaborat un program special privind acțiunile ce se organizează în perioada vacanței de iarnă a studenților.

V. Cu privire la alte activități organizate în rândul cetățenilor străini aflați la studii în țara noastră

1. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la nivelul centrului universitar, institutelor și facultăților împreună cu organele de învățământ și reprezentanții asociațiilor naționale vor acționa pentru sprijinirea cetățenilor străini veniți la studii în România, pentru integrarea corespunzătoare în viața universitară, pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre studenții români și aceștia, ca o contribuție specifică la amplificarea raporturilor de solidaritate statornicite între țara noastră și țările din care aceștia provin. Un rol tot mai mare în realizarea activităților cu studenții de peste hotare trebuie să aibă birourile de an, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la nivelul facultăților și institutelor.

2. Sub conducerea nemijlocită a consiliilor U.A.S.C. (A.S.C.) se vor organiza periodic la nivel de centru universitar, în institute și facultăți, întâlniri cu cetățenii străini aflați la studii în țara noastră, îndeosebi cu cei din anul I, în cadrul

căroră se vor aborda probleme legate de participarea acestora la activitatea de pregătire ca viitori specialiști, alte probleme privind condițiile de viață și studiu. Concluziile reieșite vor fi prezentate consiliilor profesionale în vederea stabilirii de măsuri care să contribuie la îmbunătățirea continuă a muncii educative desfășurate cu aceștia.

Biroul C.U.A.S.C. C.U. va avea în acest semestru două întâlniri de lucru cu reprezentanții asociațiilor naționale ale studenților de peste hotare care studiază în centrul nostru universitar.

3. Vor fi extinse acțiunile organizate cu studenții străini pentru cunoașterea țării și poporului nostru, a realizării oamenilor muncii. În acest scop vor fi organizate vizite la unități economice și instituții, excursii etc.

4. La toate nivelele asociației se va acționa în continuare pentru atragerea largă a studenților de peste hotare la toate acțiunile organizate de A.S.C. Totodată vor fi sprijinite asociațiile naționale în organizarea unor acțiuni proprii cu caracter profesional, cultural, sportiv.

5. Consiliul U.A.S.C. C.U. se va preocupa de organizarea în bune condiții a acțiunilor internaționale proprii prevăzute pentru acest semestru.

— Primirea unor delegații studentești ale Universităților din Kiev (U.R.S.S.) și Szeged (R.P. Ungară).

— Participarea la concursul de chimie organizat de Universitatea din Novi Sad (R.S.F. Iugoslavia).

6. Cu prilejul Zilei Națiunilor Unite (30 octombrie) se va organiza o adunare festivă.

VI. Cu privire la consolidarea politico-organizatorică a asociațiilor studenților comunisti și îmbunătățirea vieții interne de organizație

1. În vederea desfășurării corespunzătoare a activității asociațiilor studenților comunisti, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor asigura, la toate nivelele organizarea temeinică a muncii prin trecerea operativă la elaborarea și definitivarea programelor de activități pentru semestrul I al anului universitar 1979-1980 care vor fi aprobate în cadrul unor plenary până la data de 15 oct. a.c. Programul de activități al Biroului C.U.A.S.C. C.U. este prezentat în anexa 8.

2. Se va acționa pentru îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă a organelor A.S.C., pentru creșterea spiritului combativ, revoluționar, critic și autocritic în întreaga activitate de organizație. În acest sens se vor organiza pe domenii de activitate, schimburi de experiență între facultăți, menite să asigure creșterea nivelului calitativ al muncii A.S.C., antrenarea largă a studenților la soluționarea sarcinilor ce revin organizațiilor noastre. Se va organiza de asemenea, schimburi de experiență cu alte centre universitare în domeniul activității culturale, sociale și de presă.

3. Consiliul U.A.S.C. C.U. va sprijini institutele și facultățile în munca de soluționare și promovare a cadrelor de asociație, urmărindu-se ca toți studenții cuprinși în rezerva de cadre să fie atrași la activitatea organizației, să primească sarcini concrete. Consiliul U.A.S.C. C.U. va organiza și conduce întreaga activitate de pregătire politică și metodologică a cadrelor lor.

4. Pentru a contribui la întărirea unității de acțiune a tinerei generații, consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la nivelul centrului universitar, institutelor și facultăților vor realiza împreună cu organizațiile U.T.C. din unități economice, licee etc. activități comune profesional-științifice, politico-ideologice, cultural-artistice și distractive, sportive și turistice.

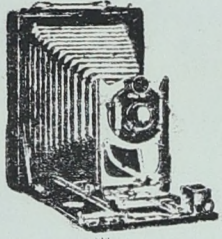
5. Consiliile A.S.C. vor acționa operativ pentru constituirea organizațiilor A.S.C. la anii I și alegerea birourilor A.S.C. de an ale acestora.

La ceilalți ani de studii nu se realizează în acest semestru alegeri ci numai eliberări și cooperări în birouri.

6. În conformitate cu precizările M.E.I., C.C. al U.T.C. și ale Consiliului U.A.S.C.R., în colaborare cu organele de învățământ, se vor stabili din timp, în funcție de solicitări, măsurile corespunzătoare pentru participarea studenților la acțiunile de muncă patriotică atât în agricultură cât și la obiectivele de investiții din unitățile de învățământ, asigurând organizarea în cele mai bune condiții a activităților. Vor fi stabilite în timp operativ obiectivele interne pentru acest semestru al fiecărui institut și graficele privind participarea studenților la campania agricolă de toamnă.

O atenție deosebită se va acorda recrutării studenților care vor participa în anul 1980 la șantierul național ale tineretului. Programele de cuprindere a studenților la acțiunile de muncă patriotică vor asigura prestarea de către fiecare student în acest an universitar, a unei manopere în valoare de cel puțin 1.000 lei.

7. Se va acorda o atenție deosebită realizării planului de venituri din acțiuni de muncă patriotică finanțată. Comitetul de complex va lua măsuri pentru realizarea planului prin achiziționări de sticle și borcane în valoare de 10.000 lei.

REPORTER REPORTER

TABLETA

MOTO: Nu știu alții cum sînt, dar eu, cînd mă gîndesc la cele zece fotografii despre vacanță, pe care le am în față, parcă nici nu-mi mai vine a scrie...

Dat fiind faptul că pe traseul tradițional al vacanței redactorii noștri au trecut și în alte vacanțe (vezi numerele 22/1977, 40/1978), pentru a scăpa de monotonia și obsesia aceluiași consemnări, am făcut un experiment interesant: am încredințat „pana de reporter” fotografului nostru, Iosif Berwanger, și am luat asupra-mi aparatul de fotografiat. Rezultatul? Singurul eveniment care l-a „incitat” spre a scrie cîteva rînduri, a fost contactul, pe plaja de la Costinești, cu foto 1. Ce a rămas în urma lui? Vă propun să ascultăm împreună, șaptele lor, întrerupte, din cînd în cînd, doar de vîntul mării...

— **Pari obosită, Mariana?**
— Abia aștept să ajung la bunica, să dorm pe malul rîului. Mă simt obosită, epuizată, din cauza examenului, în primul rînd, apoi și fiindcă marea nu reușește decît să-mi sporească starea de agitație, cu discotecile și aglomeratia caracteristică sezonului estival. De fapt, nu marea este elementul

Insemnări în liniștea unor fotografii

principal care contribuie la starea mea de agitație ci plaja, sau mai bine zis, ceea ce este pe plajă și dincolo de ea... (vum, vum — N.R. primul val). — **Aceasta nu nu te împiedică, însă, să iubești marea...**
— Evident că-mi place marea (cui nu-i place?) dar mie-mi place, în exclusivitate. Costinești-ul, stațiunea care mi-a adus satisfacții mari. Orgoliul este cuvîntul care explică totul: oricît de mică este diferența dintre locul I și II, totuși, laurii încercuiesc, totdeauna, cel mai înalt piedestal... — **Gîndurile tale se îndreaptă, totuși, spre toamnă...** „In toamnă nu voi fi decît o bobocă, nitel timorată, curioasă, nerăbdătoare, plină de speranțe, adică așa cum îi stă bine unui boboc. Și, totuși, pînă la urmă cineva va afla că...” (vum, vum, auuu... —alt val) — **Ce se va întîmpla atunci?** — Depinde de multe lucruri. Probabil, colegile mă vor privi curioase, vor încerca să descopere la mine calități remarcabile. Colegii vor încerca, desigur, să mă ironizeze, unii vor trece, poate, la sondarea terenului, mă vor aborda precaut, vor porni de la ideea

că sînt inaccesibilă și va ieși o distracție în toată regula. De obicei publicitatea și succesul duc la infatuare și cum nu vor avea cum să mă cunoască de la bun început, mă vor încadra în clasică peștură de infatuată declarîndu-mă inaccesibilă. ceea ce te-ai convins, și tu, că nu este adevărat...” (vuuu... — N.R. „Ce e val, ca valul trece/ Tu rămii la toate rece...”)
— **Oricum, vor veni o serie de avantaje...** — Avantaje? Nu știu. În orice caz, avantaje imediate n-am avut. S-ar putea să fie o pseudo-pistă de lansare spre lumea filmului. Filmul ar fi, însă, doar realizarea unor capricii trecătoare, nu este o chemare, în schimb, îmi doresc să fiu o studentă foarte bună...
— **Ce faci în timpul liber?**
— Baschet și înot... Imi plac bruneții cu ochi albaștri...
— **Ce-ți dorești mai mult, în aceste clipe?** — Imi doresc să-mi găsească un prieten... (tac, pac — N.R. foto 1).

N.R. Curiozitatea reportericească m-a îndemnat să găsesc un „text”, mai complet, pentru foto 1:

● **MARIANA BERCI** vine de la Sighetu Marmăției. Din todeauna s-a spus despre ea că este frumoasă. Și așa este! Timotei Ursu căuta o fată pentru filmul său, „Septembrie”. Mariana a încercat marea cu... probele de filmare. Onesa i-a luat-o înainte... Și, totuși, marea i-a adus... marea satisfacție: locul II la faza finală a „Concursului muncii, frumuseții și tinereții” și, practic, titlul de „Vice-Miss România '79”. O satisfacție depășită doar de bucuria reușitei la admiterea la Comerț exterior, la București, devenind, astfel, „cea mai frumoasă studentă”...

„În căutarea visului pierdut”

Toamna, ca agonia indolență a ploii la Bacovia e revendată și conciliată de Jules Laforgue cu insafiabila nevoie de regăsire a surisului stenic: „Vent pauvre, aquilonne/Ces convoits de martyrs seprenent à temoins!”. Deci ne mărturisim celui mai introvertit cu tristețe anotimp, pentru a ne regasi, chiar a ne perfecta; și astfel paradoxul există îndeosebi aici, toamna e anotimpul ambiguu, de o parte arbori despuși, frunze incendiate de paloare și somn, ploaia ce cangrenează pietrele, ce mustuie, calcinează pașii, vîntul și temperatura ce periclitează sistemul nostru fiziologic de încălzire, dincolo se culeg roadele, se numără bobocii... Ai spune că exultanța și tristețea își dispută exotimpul, sau că tristețea s-ar converti în bucuria rodului; fîrnică toamna (singurul anotimp înocent, e rîdește oricum, natural, exuberant, fermecător, inexplicabil). Totul vine să capete formă, identitate, chip. (Ne mărturisim tristețea pentru a o învinge cu propria ei bucurie intrinsecă). Poetul spune în aceeași „Complante de l'automne monotone”: Nuits sens — marines/ Pourpres fôrets/ Torrents de fraiș/ Bancs de gesinés/ Tout s'illumine, astfel sufletul acum trage linie, adună, sau, cu alte cuvinte meditează într-un spațiu de hieratism intelectual ce străbate inima poezilor precum cea mai venală a lui Eros; acum faci ordine în tine și cauți să așii ce-ai împlinit. Dar uneori, o, uneori, te înjunghie nostalgia, jeroce, aceea totodată care exprimă ferm de ce lumina din tablourile lui Bellini, aceea din „Rugăcune pe muntele măslinilor” spre exemplu e mincinos resemnată în cadrul acela mistic și sever. Singură, ea, această nostalgie îți fîltrează simțurile... ca în plimbările pe aleile parcurilor unde tomuri de frunze zac în visare pe jos, într-o aureolă galbenă, tomuri risipite în neștre, poezilor li se par inevitabile pagini din cărți mai meșabile încă (probabil ale lor cele viitoare, nescrise) și doar vîntul le rășfoiește cu dexteritate de imbatabil cititor... și pașii noștri... și încă ne-am întoarce la Bacovia căci ce înseamnă căutarea perfecțiunii noastre dacă nu „Căutarea visului pierdut”!

CORNELIA VELTAN

● Orice călătorie începe cu o gară, un tren, la geamul căruia orice conversație este posibilă...

● La Sibiu, după ce cu o noapte înainte au transportat studenții de la focul de tabără de la cabana Curmătura, șoferii taberei, împreună cu familiile, s-au întins la un „foc cu mai multe grade...”

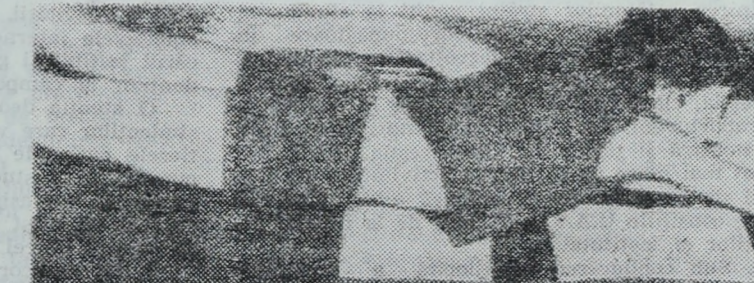
● „Saturday Night Fever”, sau colorata invazie a vecinilor din „Piața Spaniei” (Chiliei) la discoteca taberei constănțene...

● Iată și niște fete care fug de mare: componentele echipei de baschet ale Universității Timișoara, aflate în cantonament la tabăra din Eforie-Sud

● Foarte fotografiile de la Poiana Iapuiului, în care Corneli Secu apare în partea dreaptă, sugerează buna dispoziție de la clubul taberei...

● Afizele scrise de Nicolae Lengher, pentru același comandament, erau date „de-a dreptul, pur și simplu” pe mîna copiilor...
A „fotografiat” IOAN BACALETE

● ...sau din cauza privirilor insistente ale lui Ladislau Bachner (antrenor) și Gheorghe Murgu conducătorul echipei.

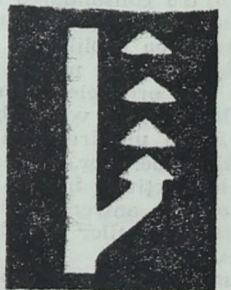

● Se poate face plajă pe iarbă la Sibiu, dar și...

● ...alpinism pe malul mării, la Saturn...

INTELEPCIUNEA STRĂZII (17)

Nici o descoperire nu contează prin drumul sinuos pînă la ea, ci prin ceea ce oferă ea. (Marcel Sămăntă)

Vă amintim că motto-ul acestei rubrici este: „Cine apucă pe un drum greșit (în viață), zădărnice mai învață semnele de circulație. (Ion Velican)

salon literar

OFRANDA VOCALEI

ED: FACLA, 1979

A apărut de curind la editura Facla un volum cuprinzând poeziile a șase poeți tineri adunați sub titlul **Ofranda vocalei**.

Primul lucru de care te izbești la lecturarea, chiar mai puțin atentă, a volumului, este caracterul cât se poate de inegal al poezilor adunați laolaltă. Diferențele de substanță dintre poezia unui Constantin Mărăscu sau Nicolae Irimia, de departe cei mai poeți din acest volum și ceilalți adunați sub titulatura riscată de poeți tineri aruncă, la urma urmei, serioase semne de întrebare asupra capacității critice și de decizie a juriului.

Poeții atât de inegali valoric pe care i-a strins în paginile sale antologia amintită, trimite cu gândul (vrind, nevrind) la o anume poezie care se scria în secolul trecut. Cum altcumva am putea savura produse de tipul „A-titea flori se nasc în mine / Grădina se numește dor / Și stoluri, stoluri de albine / Beau seva din nectarul lor”. Este evidentă intenția poetului antecitat (este vorba de Petre Dinu Marcel) de a urmări asiduu muzicalități ritmate din melosul popular, în numele căruia comite versuri încărcate de sonori groase, frizând rizibilul „Trupul meu cel tânăr / Nu cunoaște zări / Peste munți și ape / Cu îmbrățișări”. În aceeași direcție forțează și Marius C. Nica. Versuri de aceeași „tensiune” lirică scrie și Viorel Horj deși, (în cadrele tradiționaliste în care se mișcă poezia sa), nivelul pe care îl atinge este binisor deasupra primilor doi. Cînd însă forțează înspre aceleasi modalități compozitionale nu reușește nici el (de la sine înțeles) să-și devanseze muzicalitățile desuete, mulțumindu-se cu un joc iscat și sifrit în propria sa melodie „Regina florilor / De ce-ți pierzi / Sandalele verzi / În calea norilor? / Ei trec tu rămii / Miresmelor cîmpului / cu perna pămîntului / La căpătii” — dacă imaginile pe care le creează au un oarecare dinamism suav, finalul poemului cade ca o piatră „Între universul / Iti cade-n potir / Și-atunci cu flori îl strîngi în neștire / Ca pe-o iubire / Ce pleacă-n zori” (Nostalgie). Celelalte poezii sună clasic amintind de lirica ardelenască de pînă la Goga. „O, cite umbre năruie amurgul / Și-nvăluie limanul presupus / Pe unde trec însingurat cu murgul / Ispitelor întoarse spre apus” (Popas). Alteori versuri ca „Răscoapă sinilor gutuie” sînt pur și simplu o adnotare în plan compozitional a frazei poetului „pătîmirei noastre”.

Poezie incontestabilă aduc în această antologie doi poeți: Nicolae Irimia și Constantin Mărăscu. Poezia lor perseverează înspre acoperirea unui spațiu ideatic cu numeroase sugestii folclorice conturate în jurul unor simboluri și toposuri specifice: meșterii zidari, gheonoaia, dragostea care vine ca după datină, păstorul, turmele de oi, vămile. Poezia lui Irimia dovedește modernitate în compoziție, unele accente exis-

tențiale și fremătări erotice într-un număr mare de pasaje bine încheiate. Remarcabil ni s-a părut poemul **Taica Graure** — poem pictural și dinamic conturînd un univers halucinant cu numeroase inserții folclorice organizate într-un adevărat ritual mitic al morții. „Noaptea îmi urcase cineva așternutul în podul cu fin / Și am vegheat de acolo cu ochii spinzurați de o crăpătură / Cîțiva săteni vorbeau despre groapă și se-omeneau cu duh de prună, bătrîn / Iar o cucuvaie tot striga în ulmii de dincolo de bătătură”. Partea rezistentă a poemului se susține în succesiunea imaginilor vii, relatate detașat, realizînd surprinzătoare tensiuni existențiale moderne în hieratismul calm al unor gesturi milenare „Și-am mai văzut-o pe maica tîind o pasăre la luminare / Capul zburîndu-i-l peste coama cășii, departe / După care s-a rugat zorilor de Rusalii, sărbătoarea cea mare / Să nu mai tragă pe altul taica Graure-n moarte”.

Al treilea poet, împinge și mai departe modernizarea mijloacelor poetice, atîngînd, prin unele poeme, zonele de maximă rezistență ale acestei antologii. Poezia lui Mărăscu are alerte și mai multă nervozitate, rupîndu-se într-o mare măsură de tradiție. Cu toate acestea și în poemele lui putem depista unele imagini arheziene. „Se-nălța cite un țipăt / Modulat în cîntec de leagăn; / Se-nălța cite o furcă, / Un par de semănat porumbul / N-am cunoscut decît armele noastre / Cu care îmblînzeam pămîntul sau vitelul” sau, și mai evident „Au venit desculții-n rînd / urmăriți de-un cer dator, / drumul mușcă; e flămînt, / bătuț de ochii lor. / Plînge, cine plînge printre pietre / culgînd urme secrete... / Lumea latră, luna latră / unșpe mii cuvîntă-n vatră” (Miresme trecute).

Tentanță este și apropierea de Ioan Alexandru, mai ales datorită frecventării simbolului nunții, existînd cu o cu totul altă semnificație la Ioan Alexandru — una biblică pentru care nunta înseamnă pogorîre a sacrului în profan, o hierogamie care sfințește plaiul ctreierat de păstorul — mire biblic.

În poemele lui Mărăscu însă, nunta exprimă euforia unei existente adolescentine care-și transpune în notații nefalsificate propriile euforii cotidiene. În poemul **Regăsirea din ziduri** nunta (văzută ca perpetuare în act vesnic a iubirii implinite) este unica soluție de răsturnare a mitului jertfei zidirii.

Aceasta, la rîndul ei ca act al întemeierii, este sabotată de impulsurile maritale, taumaturgice aproape, simbol al unei întemeieri de o ia fel de profundă semnificație. În alt loc mirii invigorează în suave jocuri tinerești natura deteriorată de ineluctabila trecere a lumilor „Curînd colivile putrezite-or cădea / în sub pămîntului fără flori amare / și crengile pustiite de fiece stea / se vor frînge de parte în soare” — la sfîrșit toată această umanitate adolescentină se va pierde în sinul naturii ca-n fericele virtuși mitologice „Rămîn mirii cu privirile înalte / căutîndu-și palmele prin ceruri / și numai pădurile de primăvară uscate / mai cunosc pustiirea din geruri”. DANIEL VIGHI

CONSTANTIN

MĂRĂSCU

Istorie

Bate și ți se va deschide —
mi-ai spus —
ar fi trebuit să aduc în desagă
lumina ciudată
de lingă femeile nepotrivit de frumoase
alergînd după tramvaie dimineața.
Nu mai există decența frumosului
și n-ai cum să te-ntorci
la vremea cohortelor
cînd întrebai nu știi
cu care din strămoși să ții ..
Trunchiuri scrijelite — inițialele morților
în prăfăria istoriei, doar memoria-nchisă cu spaimă
înaintea revărsării — barbarii
culcați pe granița soarelui.
Și nu mai există amurg între hoarde;
două mi de am
amintind ici și colo de daci
prin valuri de praș clătîndu-ne cați micuți,
dar am rămas plesnind din bici
după cuvinte cunțite de năvală.
Sîntem mai urîți sau mai frumoși
înaintea în praful istoriei,
latinii din noi binecuvîntă
orice urmă de cui —
barbari ceilalți prăvăliți pe granița soarelui —
dar nu-nu place cîmpia;
se plictisesc și șoselele de atîta simetrie
întocmai circuitelor integrate,
eh, limbajul COBOL
rămîne ultima șansă de mister.
Călărim binevoitori
spre abatorul de preparat cuvinte;
aici obiectele-și pierd numele
și le recunoaștii după aromă.
Vlăguți așteptăm dimineața
să ne-arunce în mașina comună,
nu mai sîntem nici bătrîni și nici frumoși.
Aflăm că generalul îmbălsămat Tyler
a rămas fără păr la trei ani după expunere,
dar n-am putea spune prea multe
era atomicus a rămas
o pată albă a-nceputului nostru.
Se mai sapă sub Proxima Centauri.
Sînt zeul celor două mi de ani
așteptînd la gara dinspre mieznoapte,
veni vo luna-n salbele de bani
să-mi dea-n primire femeile preacoapte.
Atemporal miroase-a carne
prin ulițele munții se trag umbre galbui,
mai plouă vor să mă întoarne
în fumegînda lume uitată de sătut.
Neterminate urme în privire,
mă-ncearcă primăvara nelămurită toamnă,
fiorduri săpate de-o altă omenire
cu-ngreunate maluri m-așteaptă tot la vamă.

Atemporal

Dur miezul orașului dimineața
între dinți concasoarelor,
plecat să te-nșori scapi măruntaielor apei
și nici nu știu că la capăt
te-așteaptă lumina brutal amînd.
Atemporal într-o ploate normală
asaltînd tramvaiele intrate în singe —
alt soi de clorofila în alt soi de schelete;
mă-năbușă cîntec seju de gară
cu șepoile roșii zgrîina ca-mul din cer.
Mi-as arăta jața, osebită ogandă
culcată pe o pernă roșie întocmai unei decorafii
fără rna la înormintare.
Și nu mai știu gara la care să-ntîmpin
getoase tomurile bunicilor analubeți
decapitîn tu-mu zîmb rată de pine.
Atemporal, nu mai există Golgota de suit,
doar teribile jete dezvelindu-și dinții
întocmai capcanelor — preistoria modernă.

Noapte

Fiului meu Daniel-Ovidiu

Mă furizez în noapte —
animal docil și feroce —
ar trebui să mă-nscriu la cuvînt
înaintea maternității
(să nu aduceți trandafiri roșii).
Lumina gilgîie-n conducte secrete
și-ascult umil durerea reproducerii
după chip și-asemănare —
nu-mi rămîne timp decît
să mătur luna de pe trotuarele mîinii
cu mîini de copil —
grădini suspendate în miine —
Te-am căutat printre flori,
printre nori;
se-ntorceau pescuitorii de stele
cu plasele goale și am crezut
că plînsul lor e al tău
și-am alergat nebun pe străzi
vestindu-ți nașterea.
Pe umeri cîntau în colivii
frumoase păsări de noapte —
Vara aceasta oasele-mi par
din plastic subfire,
vorbind...

Anotimp fără nume

Respiram jumul de griu nisipos —
alt anotimp fără nume
în care bărbații își moaie buzele.
Doar femeile transparente se nasc
în alita neliniște
și bat lutul cerului
cu saboții de fier —
e un joc de-a-nceputul cîmpiei,
mi-am spus,
pin-am zărit cohorta de oase —
cîtă risipă de lut și cît soare.

Fumuri sonore prăvălindu-se-n nări,
sîntem înaintea altui mileniu
însușimîntîndu-ne unul pe altul
cu scuturi crescute din carne,
cu săbiile unghiilor
începuseră cina de carne
bătătorită sub șa ani de zile
și numai femeile fumegînde alături
de pleoapă
cu fulgurața părului aspru
nechează a spaimă uscată —
după zidari aleargă copiii;
tată, tată, zidește-ne încă o dată...

Jurnal de front

Și ce mai scria bunicul
de unde războiul
crota general pe măsură...
Ofițiri cu lanțuri și ceasuri de aur
cu oțitise la nas —
să nu te amiroase moartea —
virjuți în car; picioare la cap —
— totuna —
spre locul unde căpraru înjura
că ne pierdem vremea săpînd cruci.
Ofițiri aceia atunci
bucuroși de lipsa la apel,
ofițiri muere în căram din măcel;
și Gheorghe-al tău
cu pumnii de galbeni pleacă,
rămînd eu din tot satul
decapitat de speranță
fără guler și ciorapi.
Ț-aduc mătase;
pe-arei e pe cîmpuri destulă
de io parusute. Ț-aduc și ciocolată
s-o cunoască și jata —
trei clase-1 ajung să-mi scrie,
acei la ruși,
ta-o pe cîmp, cine știe
cînd o să vin.
Și caru-1 pîn, e pîn...

PROTOKOLL EINER BEIS'

vor dem Studentenwohnheim
„Ferdinand Thomas“
der Humboldt-Universität
treffen wir uns
fahren mit der S-Bahn
durch ein Neubaugebiet
vorbei an abbruchreifen
Mietskasernen einer Gründerzeit
den Brandwunden der Diktatur —
vom Alltag trennen Zäune die Ruinen
isolieren sie
Berlin/Karlshorst
wir steigen in einen Fernzug um
in den Schrebergärten
zerfließen die Grenzen zwischen
Stadt und Land
sickern in den Sandboden ein.
wir frühstücken
der Zug fährt durch Wittenberg
ich esse weiter
suche nicht den Turm der
Schlosskirche
im Weichbild der Stadt
fern vom Leipziger Marktplatz: die
Deutsche Bücherei
trotzdem kein Elfenbeinturm
täglich unterwerfen die Leser ihre
Bücher
den Gesetzen des Marktes
Erwartung — Angebot
wir bummeln durch die Altstadt
essen Eis
ich notiere in mein Tagebuch:
Bach
allein vor der Thomaskirche
tüfelt vor der Thomaskirche
unweit von ihm
setzen Arbeiter beim Strassenbau
einen Presslufthammer ein
wir gehen zum Bahnhof
ich habe keine Bücher gekauft
das Messengelände nicht betreten
das Völkerschlachtdenkmal
nur auf Ansichtskarten geschn.
auf einem Hochhaus eine
Leuchtschrift:
„mein Leipzig lob ich mir“
ALBERT BOHN

ZAPISNIK

Za budućnost
Danas
Jo prevrćem prošlost
— Ko izvore čita?
Pitaju me kosti
Izbledele
Trošne
Na obali što stoje
Dok reka i dalje
Put vekova dugih
Nosi vode svoje.
— Ko pepeo skida
Sa zgarista većnih?
Pitaju me ptice
Krvave i žedne,
A perje im sivo
Već davno miriše
Ma kosti.
Sinove go nam budi?
Pitaju me majke
Sa krvavom suzom
U očima mutnim
Dok još sade cveće
I utehu traže,
Uspomene budne.
Ja!
Ja što dalje koračam
I uspomene budim
Da ih uknjižim.
Da se ne zaborave.
MIROSLAV ROSIC

JONNEK FELEM

ha már jönnek felém
a szavak csak a fény
a fény marad meg
ha lehajolok vagy feltekintek

bejártok üveges ürességben
megállni és teleírni a kapukat
megkeresni elszakadásaink
szétpattant láncszemeit

azután egyre érheterlenebb
az a helyesere ami
a hegyen történik

csak a fény a fény
marad meg
erőtlenül és elolthatalanul.

VISKY ANDRÁS

Inceput de stagione la...

TEATRUL NAȚIONAL

Stagiunea 1979-1980 la Teatrul Național din Timișoara înseamnă nu numai revenirea la sediu, ci și o creștere valorică a spectacolelor oferite publicului. Aflăm de la tovarăsa **Lucia Zamfir**, directoarea teatrului că se va juca multă dramaturgie originală, de stringentă actualitate, un teatru de idei, al spiritualității contemporane. La două săptămâni numai de la gongul inaugural au fost prezentate două premiere: **Rugăciune pentru un disc-jockey** de D.R. Popescu și **Cum de a rămas Catina** față bătrână de Neiu Ionescu. Teodor Mazilu, unul din condeiele satirice ale momentului este jucat cu piesa **Acești nebuni făcarnici**. O reevaluare este piesa **Picul** de Liviu Rebreanu. Iosif Costinaș își va vedea montate două piese într-un act, reunite sub titlul generic **Captivii**. Dintre repertoriul clasic, **Unchiul Vanea** de Cehov, se anunță a fi două spectacole așteptate cu mult interes.

„Trebuie să avem răbdare și nerăbdarea afirmării! Trebuie să depunem eforturi deosebite spre a readuce publicul la teatru. În condițiile improprii în care am activat, publicul s-a dezobisnuit să vină la teatru. E îmbucurător că la primele spectacole s-a jucat cu casa închisă”. — ne spunea directoarea și noi sintem de acord cu dinsa și gata să înțelegem capriciile teatrului și să-l iertăm de fiecare dată când intrăm în atmosfera mirifică a scenei.

Sperăm de asemenea că surpriza ce ne este rezervată prin studioul **Vertical** care se vrea o deschidere spre noi, publicul, spre noi simplii trecători spre noi cei avizi de poezie să fie o invitație în lumea misterioasă a teatrului.

TEATRUL GERMAN DE STAT

Și în programul Teatrului german predomină dramaturgia originală. Astfel se joacă într-o nouă viziune regizorală **Jocul vieții și al morții** în deșertul de Horia Lovinescu, **Dumitru Solomon** este prezent cu **Scene din viața unui bădăran**, se va monta premiera **Surorile** de Hans Kerner. Repertoriul mai cuprinde: **Pluralul englezesc** de Alan Ayckburn, **Leanca și Lena** de Georg Büchner, lucrările de studio **Stella** de Goethe, **Frumoasa Yu** de Carola Minks, spectacolul muzical pentru copii și tineret, **Panchito**, ciuma și omul-ciine de Osvaldo Dragun. În cadrul schimburilor culturale Teatrul german va fi gazda Teatrului din Viena care va prezenta: **Die Geschichte der Simone Machard**, de Berthold Brecht, **Die Mirtschuldigen** de Goethe și două spectacole muzicale, **Berliner Abend** și **Bei Krone-rewist**.

TEATRUL MAGHIAR DE STAT

Inceputul de stagione anunță premiera absolută **Am văzut farfuriile zburătoare** de Traian Zecheru, o piesă de Ionel Cristea, **Bunicul vrea să vă vadă** de Csiki Laszlo comedia antimilitaristă **Soldatul necunoscut** și soția sa de binecunoscutul dramaturg și om de film englez, Peter Ustinov, **Vara trecută la Ciulin** de Alexandru

Nampilov, o idilă a lui Moricz Zsigmond, un spectacol de poezie și muzică intitulat **Freamătul toamnei**.

Se anunță de asemenea o strinsă colaborare cu echipa de teatru de la Casa studenților condusă de Matiy Laszlo.

Cei 600 de abonați studenți așteaptă cu nerăbdare înfălișirile cu scena, cu piesele ce au fost pregătite pentru publicul de limbă maghiară din Timișoara.

OPERA ROMÂNĂ

Stagiunea a debutat la Opera Română cu premiera **Gioconda** de A. Pouchielli. Ca noutate va fi prezentat **Nabucco** de G. Verdi, în limba italiană. Alte spectacole din această stagione: **Trubadurul**, **Traviata**, **Bal mascat**, **Rigoletto** de G. Verdi, **Madame Butterfly** de Puccini, **Cavaleria rustică** de Mascani, **Paiate** de Leon Cavallo, **Lucia din Lamermour** de G. Donizetti, **Bărbierul din Sevilla** de Rossini. Se vor juca operetele **Soarele Londrei** de Florin Comişel, **Ana Lugoiana** de Filaret Barbu, **Vinzătorul de pășiri** de Zeller, **Contesa Maritza** de Kalman, **Voievodul țiganilor** și **Liliacul** de J. Strauss, **Casa** cu trei fete de Schubert, **My fair lady** de Lowe. Iubitorilor de balet le recomandăm spectacolele **Iancu Jianu** de Mircea Chiriac, **Lacul lebedelor** și **Frumoasa din pădurea adormită** de Ceaiikovski, **O seară vieneză** de J. Strauss, **Sheherazada** de Rimski Korsakov.

FILAEMONICA BANATUL

În noua stagione vor fi prezentate în primă audiere absolută: **Simfonia a II-a**, La steaua de Wilhelm Berger, poemul simfonic **Drubeta** de Ion Crișan, **Tripticul pentru cor și orchestră** a lui Nicolae Boboc, cantata **Incantații dacice** de Doru Popovici. Din literatura muzicală clasică universală, au fost propuse un număr de aproape 90 de lucrări care aparțin unor epoci diferite, de la muzica barocului, până la cea a secolului 20. Lucrări cunoscute din Haydn, Mozart și Beethoven vor fi din nou reunite în cadrul ciclului de larg interes inaugurat anul trecut sub genericul **Triada de aur a clasicismului**. Ciclul dedicat muzicii camerale, **Arta modernă și contemporană**, aflat în această stagione la a cincea ipostază continuă cu **Arta barocului**, **Arta clasicismului**, **Arta romantismului**, **Arta școlilor naționale**. Ciclul își propune dezbateri privind stilurile, curente, estetica, ideologia, formele diverselor arte din etapele discutate, bucurându-se de participarea unor personalități timișorene.

Deci, stagiunea care și-a deschis porțile în această toamnă anunță un program foarte bogat, divers de manifestări culturale. Teatrul Național, Teatrul german de stat, Teatrul maghiar de stat, Opera Română și Filarmonica Banatul așteaptă cu viu interes dialogul cu publicul. Sperăm ca participarea studențească să fie pe măsura pregătirilor făcute de aceste locașuri de cultură, la înălțimea spectacolelor ce se vor prezenta.

RODICA STOIE
RODICA MOLDOVAN
ANA SIMINEA

Doi ochi adinci, cu pupilele dilatate, în deplină concordanță cu trăsăturile aspre ale feței, compuse parcă de tușa nervoasă a unui pictor expresionist, scrutează perdeaua de fum din cafeneaua studențească, urmărind atent fețele consumatorilor. Observațiile se materializează apoi în caricaturi, desene în cărbune, subtile jocuri de lumini și umbre, înviind fizionomii de un puternic realism. Pentru Windhab Gerhard, student în anul III arhitectură, arta nu se reduce la un cumuli de forme, culori, volume ea își pierde menirea dacă multitudinea mijloacelor sale de exprimare nu converg spre acest adevăr, atât de complex, care este omul. Dintr-o astfel de concepție derivă și pasiunea lui pentru portretistică (n-am găsit printre desenele lui nici un peisaj) ca și viziunea lui asupra arhitecturii. Hary, cum îi spun colegii visează la o arhitectură în care factorii „tehnic”, „estetic”, „funcțional” sînt subordonați factorului uman. Regretă că în programa de învățămînt nu este inclusă și psihologia, studiul psihologiei putînd constitui un element important în formarea viitorilor arhitecți și a colaboratorilor acestora, conductorii arhitecți. Desigur, cunoștințele de psihologie raportate la individ, nu se pot aplica integral în practică — ar însemna să construiești pentru fiecare individ în parte, conform structurii sale intime.

Un om, o idee

Se poate aplica însă, în măsură mai largă, pentru grupuri, comunități, populații, în funcție de specificul regiunii respective. Admirăm arhitectura modernă suedeză, finlandeză, americană etc., dar transferul uneia dintre ele la noi ar fi o eroare, nu ni se potrivește sub aspect psihologic și aceasta în primul rînd în cazul clădirilor de locuințe.

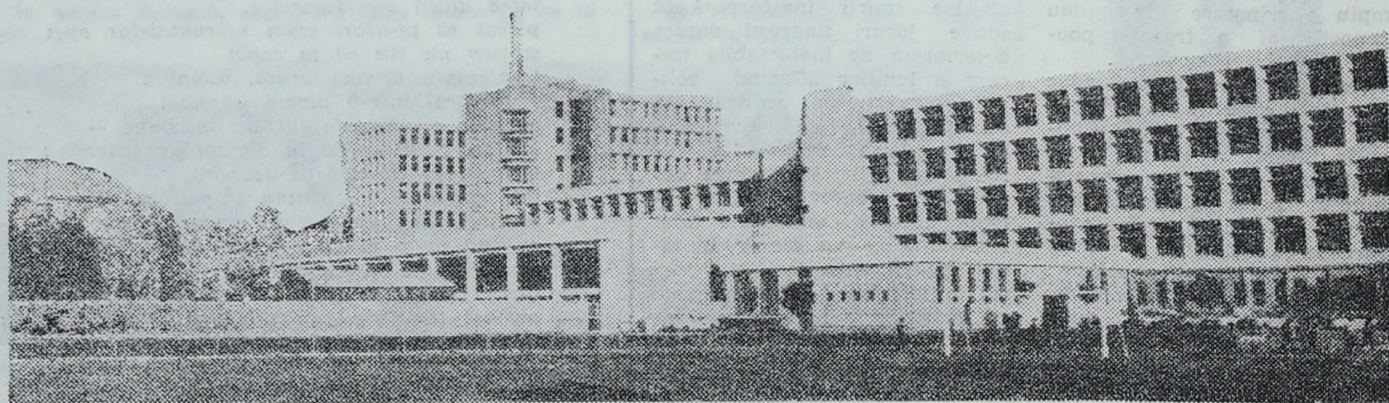
Este greu de imaginat că un gorjan, de exemplu, s-ar acomoda repede într-un bloc tip Manhattan, la etajul 50, într-o cameră cu trei pereți opaci și al patrulea de sticlă, sau într-o casă din Anglia în care spațiul închis este minimul necesar, accent punindu-se pe spațiul verde din jurul casei. Oare bănașii ar accepta schimbarea zidurilor groase de cărămidă, care separă curtea de stradă cu garduri vii de 50-80 cm?

Apare deci ca o necesitate diferențierii, lărgirea gamei de stiluri arhitectonice, așa cum se observă bunăoară, în arhitectura populară, pe baza cunoașterii mentalităților modului de viață, tradițiilor.

După părerea lui Gerhard, centralizarea școlii de arhitectură (se știe că doar Institutul „Ion Mincu” din București dă promoții de arhitecți) lipsește arhitectura românească de aportul original, expresie a spiritualității unor largi zone etnice, al celorlalte școli din Cluj, Timișoara, Iași.

L-am surprins în mai multe rînduri pe Gerhard străbătînd cu pași largi parcul Rozelor în drum spre facultate, ingindurat și cu privirea pierdută, contemplativă — dar nu, el nu visează o lume ireală, cu sfere și savante structuri geometrice. Aidoma unui iluminist întîrziat continuă să viseze spațiul arhitectonic uman.

MIRCEA MOLDOVAN

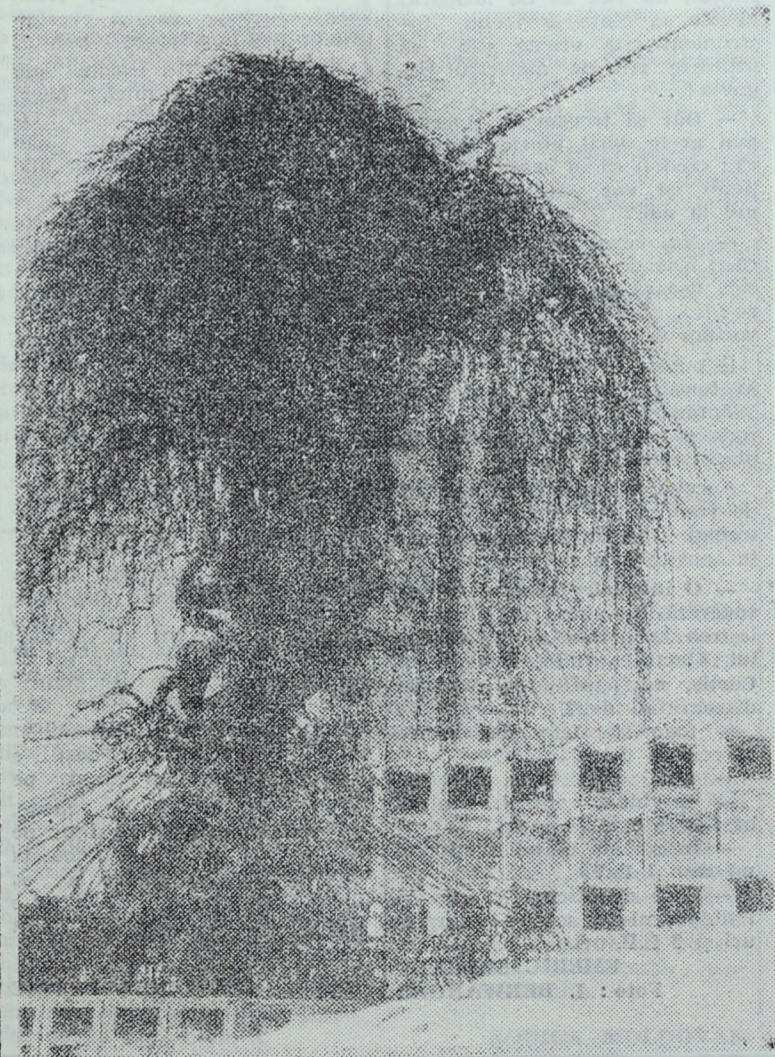

Oradea, 28-30 septembrie 1979
— cea de-a IX-a Consfătuire națională a cenaclurilor de anticipație. Au fost prezenți reprezentanți ai cenaclurilor din Brașov, București („Fantasticclub“, „Marțienii“, „Solaris“), Cluj-Napoca (grupul specializat de la revista „Echinoc“), Craiova („Henri Coandă“), Iași, Oradea („Horeni“), Sibiu („Fantascienza“), Timișoara („H.G. Wells“), Tîrgoviște („Cronos“), Drobeta Turnu-Severin. Absență notabilă: Pitești. Au participat la lucrările consfătuirii Ion Hobana, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.S.R., Horia Aramă, Victor Birlădeanu, Laurențiu Cerneș, Vladimir Colin.

CONSFĂTUIREA CENACLURILOR DE ANTICIPAȚIE DE LA ORADEA

Mircea Copil, Anton Cosma, Alexandru Mironov, prof. dr. doc. Ion Minzatu, Leonida Neamțu, Mircea Oprea, Sânziana Pop, Adrian Rogoz, Viorica Georgina-Rogoz, Gheorghe Săsrman, Mircea Șerbănescu.
Cenaclul „H.G. Wells“ din Timișoara — îndrumat cu pricepere de scriitorul Mircea Șerbănescu — a participat în mod consistent la discuții, alegând, totodată, distincții la concursul de creație (juriul — Vladimir Colin, Alexandru Mironov, Teodor Crișan): Sergiu Nicola — premiul special pentru pictură, Ioan Ilica — premiul I pentru sculptură, Lucian Petrescu — premiul II, Lucian Ionică — premiul III, Silviu Genescu, Dușan Baiszki — mențiune la secțiunea nuvelă-povestire, Robert Kocher — mențiune pentru schiță, publicația cenaclului „Paradox“ — premiul II.
O deosebită impresie a făcut montajul dia-foan „Călător în infinit“ — al timișoreanului Iosif Berwanger.

VIOREL MARINEASA

PESCĂRUȘII

Leonard mergea acum chiar lângă mine. Îi atingeam umărul simțindu-i mușchii bine formați. Am scos pachetul de țigări din buzunarul șortului, dar înainte de a îl întinde mi-am dat seama că erau umede. Una mi se rupse între degete.

— Ar trebui să le pui la uscat, observă. Hidroavionul vine de-abia joi.

Furtuna fusese îngrozitoare. Mărturii ale sălbăticiiei ei înțilneam la tot pasul. Ancoraje rupte zăceau cam peste tot, lucitoare și răscuite ca niște șerpi cuprinși de amorțeală. Cablurile metalice erau încă ude și lunecoase, cu sirme ieșind ascuțite pe la capetele rupte. Leonard se zgâriase cu un asemenea cablu. Pe gleznă, singele-i picura din tăieturi paralele care-l usturau teribil, după cum îmi spusese. Semănau cu urme de gheare făcute de un animal mic de la care nu te așteptai la agresivitate. Îmi păreau niște răni perfide.

— S-a zis cu stația.

Pe cealaltă parte a atolului era echipa „Oscar“ la care voiam să ajungem. Simțeam Soarele ca pe un foc apropiat. Stinci mari se împotriveau acum privirilor noastre, înaintînd întunecoase în ocean. Valurile se fărâmițau pe lângă ele cu un pleznesc sec. De după stinci ceva lucea, o suprafață metalică pe care Soarele și apa șiroiau. Ne-am apropiat în fugă. Părea un avion care amerizase și se zdrobise de stincile de pe mal. Avea două trape coborîte și oceanul năvălea în interior cu un zgomot de apă turnată într-o găleată. Printr-un fel de parbriz (spart) se vedea în interior. Tabloul de bord avea o organizare stranie, care nu semăna cu nimic văzut de mine anterior. Leonard nu se osteni să privească prin parbriz sau să intre prin

trape.

— Au abandonat-o repede, rosti, privind-o de la mal. Azi noapte s-a întâmplat biestemăția asta.

— De unde crezi că vine? I-am spus, evitînd cîteva bucăți de metal ce se vedeau de sub valuri.

— Nu-mi amintesc să fi lansat ai noștri așa ceva... Se pare că echipajul se află pe atol. Poate chiar acum sintem priviți. Se uită înspre cocotieri încercînd să surprindă vreo mișcare, dar întîlni doar incremenirea verde a junglei. Trebuie să fi fost un fel de șalupă, sau cam așa ceva, adăugă întorcîndu-se spre mine. Dădeam ocol carcăsei joase descoperind spărturi sau porțiuni de metal boțit de impactul cu stîncile. Am privit apoi oceanul și toată întinderea aceea de apă mi s-a părut o pereche de ochi albaștri care mă priveau fix. Rece. Leonard îmi făcea semn cu mina.

— Hai să mergem spre „Oscar“! și apoi izbucni: Doamne, pe tine nu te-a ars Soarele?

Pe cei din echipa „Oscar“ i-am găsit în casă, adunați în aceeași cameră, fumînd. Afară erau împrăștiate lăzi de lemn sparte și fragmente de obiecte. I-am întrebat ce s-a întîmplat, nu-mi explicam defășurarea lor, afară erau o mie și unu de lucruri care trebuiau adunate și reparate. Leonard ceru o țigară. I se întinse un pachet de „Camel“. Marc se aplecă spre mine.

— Am pierdut orice contact radio...

— De ce n-ai reparat antena pînă acum...

— Nu-i vorba de antenă. Ceilalți priveau tăcuți înspre ocean. Aparatura funcționează perfect, dar nu auzim decît zgomotul de fond al Soarelui. Pe banda de 21 cm. Mă simțeam ca și cum urma să mi se comunice că sufeream de o maladie incurabilă și medicului îi venea greu să-și aleagă cuvintele. Și mai e ceva. Soarele ASTA nu pulsează din douăzeci în douăzeci de minute. Comparativ cu datele de ieri, Soarele mai prezintă cîteva anomalii. S-ar zice că e o altă stea din aceeași clasă cu Soarele... M-am dus la fereastră, apăsasem de greutatea unui adevăr care începuse să mi se contureze în minte. Priveam oceanul, fiecare val care-mi năvălea în priviri fără să-mi mai pot imagina Europa sau Asia dincolo de el. Marc veni lângă mine și i-am auzit vorbele aproape.

— Nu ne mai bălăcim în Pacific, bătrîne... Trebuie să accepți asta. Nu spusese cuvintele ezitînd. Parcă le-ar fi citit de undeva.

— Păsările alea au știut, am rostit. Pescărușii au plecat de ieri de pe atol. Îi văzusem în cîrduri mari, zbatîndu-se în văzduh ca niște foi albe aruncate din avion. Plecaseră spre larg. Ne-am întors spre ceilalți. Leonard le povestise despre epava abandonată între stinci. Aduseseră cîteva carabine din magazie, iar buzunarele urmau conturul unor cutii cu gloanțe.

— Probabil că vom avea musafiri, îngăimă Leopold infruntînd privirea lui Marc. Își luase o carabină și o ștergea cu mișcări largi. Marc era la un pas de el, acoperindu-l cu umbra.

— Nu te grăbi, rosti, și mai ales nu te grăbi să pui mina pe armă.

SILVIU GENESCU

Iată-mă, silit de evenimente, să insist, din nou, asupra jazz-ului românesc, gen în care — spre deosebire de rock, folk, sau muzică ușoară — se simte un aer proaspăt, un dinamism în privința conceptului muzical, dar, mai ales, al pasiunii (scenice sau de club) a tot mai multor sufletiști, fără de care jazzul românesc nu ar fi înregistrat succesele de pînă acum.

O primă știre îmbucurătoare o constituie numărul mare de formații de jazz participante la etapa republicană a Festivalului național „Cîntarea României“, ce s-a desfășurat la Deva, între 4-8 iulie a.c. Au evoluat în această fază finală, alături de formații afirmate deja pe scena festivalului sibian ca: „Vocal Jazz Quartet“ —

locventă în acest sens, a constituit-o reacția spontană a publicului și cronicile favorabile apărute în „Die Rheinpfalz“, „Mannheimer Morgen“, „Rein-Neckar-Zeitung“, publicații care elogiază în coloanele lor și o altă prezentă românească de ținută, spectacolul Teatrului Național din București „Poezie, muzică, dans“, susținut de dansatoarele Miriam Răducanu, Raluca Ienegeac, actrița Adela Mărculescu, pe muzica scrisă și interpretată de Johnny Răducanu.

O altă participare încununată de succes a fost și aceea a formației „Gramofon“, la Festivalul internațional de jazz de la Debrecen (R.P. Ungară), desfășurat între 5 și 9 septembrie. Ciclul „Urme de pași“ și piesa „Argument“, prezentate

Interferențe jazz (I)

Sibiu, „Dixieland“ — Cristian, „Dixieland“ — Timișoara, „Traustier“ — Iași, cîteva formații provenite din orașe în care nu se bănuia existența vreunui nucleu jazzistic. Astfel sînt formațiile „Doina“ și „Milcovul“ ale Ministerului Apărării Naționale, din Arad și Vrancea, cea a Sindicatului învățămîntului — Oradea, cea de la I.C.I.L. — Slobozia, sau a C.I.C.P.M.A.M. — Constanța, cea a clubului „Patria“ al Șantierului naval Drobeta-Turnu Severin, cele ale Caselor municipale de cultură din Iași („Cvartet“) și Calafat („Triton“).

Cu permisiunea lui Nicolae Ionescu (președintele secției de jazz a A.T.M.-ului) am săvîrșit o indiscreție pe masa cu corespondență a acestuia, constatînd că, de jazzul românesc încep să fie interesați tot mai mulți promotori ai genului din Argentina, Belgia, R.F.G., Polonia, S.U.A., Suedia, cerînd discuri și relații asupra fenomenului de la noi, fie manifestîndu-și dorința de a participa la festivalul sibian, sau de a concerta în România, cum a fost cazul lui „Dixieland Jazz Boll“ din Cracovia care, deși se afla pe literalul românesc între 27 august și 7 septembrie, a „scăpat“ întîlnirea cu A.R.I.A. spre a perfectă cîteva concerte.

În aceeași ordine de idei, a vizitat România, pentru o documentare la fața locului, Wilma Dobie, redactor la revistele „Jazz Forum“ și „Jazz Echo“. În convorbirile avute cu Florian Lungu, Mihai Berindei, Marius Popp, Catinca Ralea, Ion Tanoviceanu, cit și prin discurile și benzile puse la dispoziție, s-a evidențiat aportul festivalului sibian, al emisiunilor la radio și al cluburilor de jazz, la popularizarea genului, s-au notat nume, adrese, date privitoare la formații, animatori ai genului, cluburi, spre a fi introduse în publicația anuală a Federației Internaționale de Jazz, intitulată „Jazz man's reference book“.

După ce în aprilie a participat cu succes la Festivalul internațional de jazz de la Nagykanizsa (R.P. Ungară), Quintetul Marius Popp a concertat în zilele de 12 și 13 iunie a.c. la Mannheim (R.F.G.), în cadrul „Zilelor culturii românești“, bucurîndu-se de aprecieri unanime. Mărturie e-

aici, au atras atenția asupra formației timișorene (edificator fiind spațiul mare acordat acestei formații — dintre cele aproape 30 participante — de către Radioteleviziunea din Novi Sad și Budapesta, în programele dedicate manifestării).

Tot Gramofon, într-un inspirat concert de micro-istorie al jazzului, au dat startul „stagiunii“ jazzistice timișorene, concretizată prin redeschiderea clubului de jazz, de la Casa de cultură a studenților, luni 22 septembrie. Vă invităm, pe această cale, să participați la programele din zilele de luni, ora 20,30, desfășurate la Sala 103 (concerte, filme, audii, invitații, etc). De fapt, redeschiderea cluburilor de jazz va constitui subiectul rubricii din numărul viitor.

După ce, la începutul lui septembrie, a înregistrat la Radio piesa „Doina“, Marius Popp lucrează la muzica filmului „Rețeta S“, a regizorului Virgil Calotescu.

Tot în această perioadă, s-a înregistrat la Electrecord un nou disc LP intitulat „Johnny Răducanu — Confesiuni“. Prima față o constituie piesele interpretate la pian de Johnny Răducanu, intitulată „Omagiu lui Duke Ellington“, „Reminiscente“, „Vechi tezaur“, „Doind“, „Confesiuni“, „Păsări albe“, iar fața a II-a, unde alături de titular la contrabas apar și M. Popp (p.), Liviu Butoi (sax. fl.), Alin Constanțiu (sax.), Eugen Gondi (drms.), cuprinde piesele „Spații românești“ și „Ecouri din Carpați“.

După 10 ani, a revenit la Timișoara cu domiciliu, garnitura de tobe Ludwig, și sperăm definitiv, Eugen Gondi care va continua alături de Liviu Butoi colaborarea bucreșteană începută cu M. Popp și, paralel, încercînd formarea unui trio în care va fi cooptat, probabil, Emil Müller (contrabas) de la Filarmonica „Bănanul“. Să auzim de bine...

IOAN BACALETE

Sînt bucuros
că studiez
în România

Ca cetățean străin am fost plăcut impresionat de România, țara pe care am ales-o pentru a-mi face studiile.

Cînd am sosit aici cunoștințele mele despre această țară și oamenii ei nu erau chiar puține, întrucît și la noi, ca pretutindeni în lume, conducătorul poporului român ocupă un loc important printre personalitățile politice internaționale.

Țara dumneavoastră este foarte frumoasă, iar poporul foarte primitor. Și la noi în Grecia există monumente de arhitectură, adevărate capodopere în piatră ale antichității. Dar am putut constata, cu ocazia vacanței de vară, într-o excursie prin România că și dumneavoastră aveți opere arhitectonice de o adevărată valoare. Făcînd această remarcă mă refer îndeosebi la minăstirile din Moldova, pe care le-am admirat mult, le-am immortalizat în fotografii și pe care le-am vizitat turiști numeroși, atît români, cît și străini, atrași de faima acestor adevărate monumente de cultură. Tot cu ocazia acestei excursii am avut prilejul să vizitez și stațiunile de pe malul Mării Negre. Ele se întind ca niște mărgele, remarcîndu-se prin modernitatea lor. Pretutindeni am văzut noi construcții arhitecturale, hoteluri, locuințe amenajate după tehnica modernă de pe glob. Am făcut cîteva zile plajă; am fost bucuros să regăsesc murmurul valurilor, atît de îndrăgît de noi, grecii. Și am mai remarcat că apele Mării Negre nu sînt negre, ci albastre ca cerul, întocmai ca apele care scaldă țărmaul țării mele.

Am fost impresionat de asemenea de pulsul muncii în țara dumneavoastră. Pretutindeni am văzut șantiere înălțate parcă peste noapte, situație similară cu cea din Timișoara. Trebuie să amintesc prestigiul de care se bucură Politehnica timișoreană. Mi-a fost greu aici la început, deoarece nivelul de studii era foarte ridicat, iar la facultate m-am înfilnit cu materii noi pe care nu le studiasem, sau le studiasem la un nivel mai puțin ridicat.

De aceea sînt bucuros să studiez în țara dumneavoastră, cu acești oameni inimoși de la catedră, care pun mult suflet în munca lor didactică.

STRATIGOPOULOS A.
mecanică II — T.C.M.

Pentru o colaborare
strînsă cu toți
colegii

În cadrul Meridian Clubului, de curînd la Casa studenților a avut loc un spectacol susținut de studenți din R.D. Germană. Din spectacol: o prezentare a imaginii țării în muzică și diapozitive, din activitatea cotidiană a tineretului german, cîntece și versuri despre pace și prietenie între oameni. Au participat la organizarea spectacolului studenți ai Facultății de medicină, filologie, electrotehnică, anii I și II, vorbitori de limba germană.

După spectacol am stat de vorbă cu cîțiva din ei: Frank Heinrich și Udo Franke, anul II medicină, Ingrid Müller anul II Electrotehnică și Dietmar Schmidt, Medicină, anul I.

— Clasică întrebare: Ce va-a determinat să studiați medicina și respectiv electrotehnica în România?

— Interesul pentru o limbă cu care am avut contact în clasa a XII-a urmînd cursurile unui an pregătitor de limba română. Profesoară am avut-o pe tovarăsa Frătilă de la Timișoara și pe doamna Werner din Haller. Zece ore pe săptămînă am conversat în limba română, învățînd bine limba, cît și anumite cunoștințe de specialitate.

Știam că medicina e o facultate foarte bună în România, în Timișoara în speță. (Frank Heinrich)

— Anul pregătitor l-ați urmat deci în R.D.G.?

— Da, dînd în final un examen de limbă. Plus în anul I am făcut la Universitatea din București curs intensiv.

— Ce probleme ați întâmpinat în anul I?

— Cu limba doar și numai la început. Cazarea a fost bună. Pentru luarea cursurilor un ajutor substanțial l-am primit de la colegii români. (Udo Franke)

— Participarea dumneavoastră la Meridian Club este primul contact de acest gen cu colegii români?

— Nu. Pe plan cultural am organizat spectacole la Medicină, Ziua Națională (7 octombrie). Să nu uităm excursiile organizate la Brașov, Oradea, București, împreună cu colegii români. (Ingrid Müller)

— Ce doriți în acest an universitar?

— Legăturile cu colegii români să se păstreze aceleași. O colaborare strînsă cu toți colegii, atît pe plan profesional, cît și cultural, sportiv. (Dietmar Schmidt)

MONICA MILIVOI

COLOCVIUL NAȚIONAL DE FOLCLOR

Cercul științific de folclor al Facultății de filologie a organizat în zilele de 12-14 octombrie 1979, cel de-al VII-lea colocviu național de folclor cu tema Folclorul în cercetarea științifică interdisciplinară, manifestare cu caracter bienal, alternînd cu Seminarul internațional al filmului etnologic. Ideea dominantă a lucrărilor a subliniat cu insistență adevărul că cercetarea faptelor și fenomenelor folclorice, accentuat polisemic impune astăzi obligatoriu demersul interdisciplinar menit să descifreze sensurile și semnificațiile fundamentale ale acestora.

În programul manifestărilor a mai figurat și deplasarea cu caracter documentar a participanților la Făget, o vatră folclorică bănățeană de reală autenticitate, unde a fost vizionat spectacolul Pe rouă nescuturată, susținut de orchestra populară din Făget și ansamblul de obiceiuri Padeșul, formații laureate ale Festivalului național Cîntarea României. După vizionare s-a făcut un rodnic schimb de opinii în legătură cu dezideratele pe care le ridică valorificarea scenică a folclorului.

RODICA MOLDOVAN

INSEMNĂRI

ESPERANTO

Multă vreme, cînd se va vorbi despre Polonia, voi avea în față imaginea unei cîmpii imense, o sârbătoare perpetuă a verdeții vegetale urmărită de la fereastră trenului, incapabil să îi tulbure liniștea prin trecerea cu zgomot de metal scrisnit, căci în urma lui cîmpia se reunifică, iarba continuă să crească printre traverse. Ingrată memoria cîmpiei, unde doar șinele păstrau, aproape convențional, dovada trecerii noastre. Fundată încît pînă și orașele nu mi lăul amintirilor mele va fi această cîmpie, mereu prezente-s-au părut altceva decît „bătătură” ale cîmpiei, locuri în care cîmpia a obosit, răgaz al ierbi.

Prima breșă în ritmul lent al cîmpiei, primul oraș în care a coborît, Warszawa, se impune vizitatorului încă din gara centrală, o colosală, impresionantă construcție, în pîntecul căreia trenurile intră subteran, călătorii sînt „preluați” de serviciul electronic, de scările rulante, de pulsația citadină. Puține lucruri poți spune despre o mare capitală văzută între două trenuri dar ceea ce rămîne neșters este ritmul trepidant, alert, senzația că treci prin locuri memorabile, că pașii înșiruiți pe marile bulevarde îi faci după o necunoscută sintaxă a călătoriei.

Am ajuns la Torun seara și chiar seara aceea marca pentru mine integrarea într-un program al prieteniei, în seara aceea am schimbat primele cuvinte în esperanto. Zilele s-au scurs apoi pline, după o programare generoasă ce cuprindea pe lîngă prelegerile în esperanto (Esperanta și tineretul, Esperanta și mișcarea universală pentru pace, Esperanto și interlingvistică) ținute de specialiști prestigioși, numeroase acțiuni de prietenie, schimburi de impresii, vizitarea orașului (locul de naștere

al marelui Kopernic), o plimbare cu vaporul pe Vistula.

Someta Esperanto Lernejo Școala de vară Esperanto Asocio (Asociația poloneză de Esperanto) a fost pentru noi românii un bun prilej de a aduce în față participanților imaginea țării noastre, de a vorbi despre arta și cultura românească (și nu de puține ori le vorbeam despre lucruri cunoscute) și totodată prilej pentru a cunoaște spiritualitatea poloneză, realitățile culturale și artistice ale țării gazdă. Prolungită în vizitele la Muzeul de Etnografie din Torun la Muzeul de artă din Bydgosz (capitală de voivodat cu incintătoare vesmodernă bibliotecă universității medievale) la cea mai tară (circa două milioane de volume, o bogată secți de artă și una muzicală cu peste 5.000 de discuri — l-am ascultat pe Enescu și Chopin) a Universității Nicolaus Copernias din Torun, cunoașterea Poloniei s-a constituit într-un șir neîntrerupt de întîmplări minunate într-un spațiu al prieteniei onorat generos de întregul climat.

Gîndurile, simțirile noastre convertite în limba păcii, esperanto, au fost trăinic instrument pentru măsurat apropierea dintre popoare, dintre oameni, un instrument pentru coștientizarea faptului că sistem contemporan.

Multă vreme cînd se va vorbi de Polonia, pentru mine se va vorbi de Michal, Maria, Jerzy, Edmund, Iolanta, Lila, Ianusz, Ursula, Tereza, Ewa, Walter, prieteni trăind într-o țară prietenă.

Multă vreme cînd se va vorbi despre Polonia pentru mine se va vorbi despre un drag colț al memoriei mele în care își află locul o înlăntuire de fapte minunate, zilele petrecute în Polonia.

IOAN MORAR

Epigrame

Unor studenți cartofori:

Jucînd din zori și pînă-n seară,
Visînd să prindă potul gras,
La un examen, astă-vară,
Au trebuit să spună-pas...

Unora care nu fac autogospodărire

Pe grafic sînt doar puncte negre,
In cameră gunoiu-i crunt...
Ar trebui, măcar o dată,
Să-i pună cineva la... punct!

Unui student restanțier

Fîind muzician și de renume,
S-a profilat nu știu de ce
Căci cîntă-n fiecare sesiune,
Doar partituri ce-ncep cu RE...
VALENTIN DAVID

ULTIMA ORĂ

La șase ani de la desfășurarea primei Conferințe de construcții metalice (Timișoara 1973), iată că și cea de-a doua s-a desfășurat tot în municipiul de pe Bega (11-13 octombrie), în organizarea aceleiași gazde, catedra de construcții metalice a Facultății de construcții, colectiv — condus de academician Dan Mateescu — recunoscut deja în țară și peste hotare, realizările lui situîndu-se firese, de fiecare dată, la cotele exigențelor mondiale (să amintim aici doar cea mai recentă lucrare, sala de sport și velodromul acoperit din Tripoli — Libia).

Constituindu-se ca o manifestare științifică importantă, conferința a avut înscrise pe agenda ei aproape 100 de comunicări și referate, elaborate de specialiști din cercetare, proiectare, învățămînt superior și producție din întreaga țară, precum și de invitați din Chehoslovacia, Franța, R. F. a Germaniei, Grecia, Polonia, S.U.A. și Vietnam, lucrări vizînd aplicarea celor mai noi și moderne metode de calcul care să ducă la reducerea consumurilor specifice, la simplifi-

A doua Conferință
de construcții
metalice

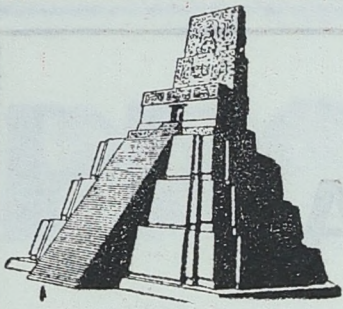
carea execuției, la introducerea în practică a unor tehnologii de mare productivitate și eficiență în vederea obținerii unor construcții metalice (hale industriale, poduri, pavilioane expoziționale, săli de sport) economice și durabile.

Desfășurată în spiritul obiectivelor cuprinse în proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al partidului și în Programul-directivă de cercetare științifică, conferința a stabilit — așa cum se arată și în textul telegramii adresate C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu — „măsuri concrete pentru intensificarea activității de cercetare științifică și inginerie tehnologică în domeniul construcțiilor metalice”.

Cîteva concluzii desprinse din lucrările acestei conferințe vin să stabilească odată mai mult cadrul general în care se desfășoară această activitate și care se vor reliefa pregnant în viitoarele realizări din acest domeniu, în așa fel încît cercetarea și proiectarea să contribuie la dezvoltarea producției de construcții metalice din țara noastră și aceasta în condițiile reducerii substanțiale a consumului de oțel și de energie electrică, a introducerii unor tehnologii moderne la lucrările de execuție în uzină și montaj pe șantier.

Importanța și valoarea lucrărilor prezentate, caracterul de lucru al acestei conferințe, uti-lul schimb de experiență între participanți, atenția deosebită acordată de oaspeții români și străini, alături de organizarea ireproșabilă asigurată de gazde au sporit odată mai mult prestigiul școlii de construcții metalice timișorene.

LIVIU GADEANU

SPORT

GÎNDURI SUB „SOMBRERO”

„Dacă minunatul concert al lui Cealikovski te farmecă de câte ori ai șansa să-l auzi, la fotbal nu poți merge niciodată la sigur” — spunea Marius Popescu, celebrul cronicar sportiv care a însoțit delegația de sportivi la Jocurile Mondiale Universitare din Mexic, într-una din cronicile sportive scrise după acest fericit eveniment din viața d-sale. Aș adăuga că „nici pe d-sa nu poți merge totdeauna la sigur”, mai ales, când îi acorzi creditul total de a relata despre prezența rodnică a sportivilor și tehnicienilor noștri pe platourile înalte ale Mexicului. Fiindcă sînt convins că majoritatea celor prezenți în tribunele întrecerilor sportive universitare, din îndepărtata țară americană, au văzut altfel ce s-a întimplat acolo, adică nu de sus în jos, ci de jos în sus, de la spectatorul entuziasat la înalta luptă sportivă. Nu minimalizăm rezultatele frumoase, nu le acordăm sportivilor statuturi de eroi, nu îi vedem, deja, repetind isprava la Moscova, dar le apreciem efortul și să nu uităm că, dincolo de rezultate, Universiada a însemnat, printre altele, și aceste, mai mult sau mai puțin semnificative, lucruri:

● „Cea de-a X-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare reprezintă în istoria sportului demonstrația sportivă cea mai mare din lume, întrucît reunește cea mai numeroasă participare avută pînă în prezent” (Primo Nebiolo-președintele Federației Internaționale a sportului universitar). Într-adevăr, peste 6.000 de sportivi și tehnicieni, doar la 10 discipline sportive, reprezentanți ai studenților din 114 țări, nu este o cifră deloc neglijabilă, mai ales, ținînd cont că ea reprezintă tot atîtea posibilități de cunoaștere reciprocă a unor tineri, de toate națiile, vorbind limbi diferite, dar încercînd, în atmosfera de sportivitate a întrecerilor, să învețe o singură limbă, cea a prieteniei sportive, cu care să mulțumească gazdeilor acestor romantici, sentimentali, dar fantastic de prietenoși și ospitalieri mexicani, pentru condițiile asigurate...

● Construcția, într-un timp record, a unui complex modern, Villa Universiada, care a înlocuit satul olimpic al Olimpiadei din 68, „Villa” în toată puterea cuvîntului, întins pe 42.375 mp, compus din 29 de imobile care adăpostesc 422 apartamente, cu un guvernator, cu o capelă pentru servicii religioase, un cinematograful, o sală de spectacole (café-concert), săli de expoziție, grupuri comerciale, instalațiile în „comedor” (cantină cu autoservire), parc de autobuse, etc., etc. ...

● Afirmarea insignei sportive (și nu numai) ca „monedă de schimb” universală, însemnă facilitînd procurarea celor mai diverse și neașteptate amintiri din Mexic (fanioane, statuete, eșarfe, obiecte cu specific mexican, multe purtînd însemnul „Universiada '79”)...

● Invățarea unui nou joc, specific Mexicului, „Balero”, joc care a găsit mulți adepți printre sportivi, remediu sigur împotriva eventualei plictiseli din perioadele de așteptare (generate de atît de interesantul „aurita”, un fel de „imediat” sau „vine băiatul”, de-ai nostru)...

● Prezența, în toate valizele, a unor frumoși și colorați porumbei ai păcii, dintr-un material argilos, oferiți în dar, fiecărui participant, ca simbol al prieteniei și înțelegerii...

● O splendidă sărbătoare a tineretii și voioșiei exuberante, specifică vârstei, care a fost declanșată la grandiosul spectacol al deschiderii oficiale, s-a continuat pe ringul de dans iluminat multicolor, sau în tribune, terminată în sincerele regrete ale despărțirii, de la festivitatea de închidere (desfășurată pe o ploaie torrențială).

● Curiozitatea apariției în lumea sportivă a baschetbalistului japonez Kasutaya Okayama, înalt de 2,25 metri, care a produs modificări în întreg mobilierul satului sportiv universitar...

● Cunoașterea unor frumoase realizări arhitectonice mexicane, din perimetrul sportiv, cum ar fi Palatul sporturilor („broasca testosă” cum este numită clădirea acoperită cu o cupoia ca o carapace), hotelul „Fiesta Palace” (sediul ziariștilor), piscina Alberca Olimpica Fernando Marques, etc.

● Vizita la Piramidele de la Teotihuacan, la Muzeul de antropologie, în „Pata celor 3 culturi”, la

Muzeul Național de istorie (situat în vechiul castel Chapultepec), la Universitatea Națională Autonomă Mexicană (U.N.A.M.), spectacolul grandios al coridei sau al întrecerilor și jocurilor cu cai, „Fiesta Charra”, toate îngemănînd în ele cite ceva din viața și preocupările, din istoria acestui minunat popor mexican...

● Prezența unui zgomotos grup de susținători (activiști-studenți, din toate centrele universitare, aflați în acele zile la Universiadă), dotați cu un acordeon, pîncarde, stegulețe, cu două foarte zgomotoase „obiecte de galerie” (pe care majoritatea și-au propus să le „aclimatizeze” pe stadioanele din România), care au scandat numele țării și al jucătorilor, au cîntat orice, făcînd din cîntecele „Pentru mindra din Botiza” și „Imn-ul lui Alifantis”, și din alte cîntece pline de viață și suflet românesc, melodii îndrăgite de toți spectatorii mexicani (nu de puține ori am auzit cîntîndu-se, alături de noi, cu accent mexican: „Trăiască România, trăiască tricolorul”!).

● Reîntîlnirea emoționantă cu citiva români, aflați la zeci de mii de kilometri de țară, mesageri ai sportului sau artei românești, reușiți de un magnet care se cheamă „dragostea de țară”, în jurul micuței noastre galerii, bucurîndu-se, ca și copiii, că pot să vorbească și să cînte, alături de prieteni, românește. Întîlnirea cu antrenorul de gimnastică Nicolae Covaci, dar mai ales cu acel om minunat care a fost, și este, marele sportiv Gheorghe Gruia (pentru un timp antrenor al naționalei mexicane de handbal)...

● Întîlnirea cu orchestrele de muzicanți ambulanti, „mariachis”, a căror instrumente respiră, în fiecare sunet, spiritul mexican...

● Reîntîlnirea cu Nadia Comăneci, în discuțiile cu orice mexican căruia îi spunea că ești din România...

● O mulțime de prieteni, suporteri pătimași, legați de sportivii români printr-o prietenie sinceră, care au însoțit delegația la toate manifestările, fie că se numeau Enriquez, Carmina, Alba Estella, Iuberto, Joaquin, Gustavo, sau orice alt nume a cărui rememorare, în poveștile spuse la întoarcerea în România, produce un sentiment de tristețe din cauza despărțirii care ne separă...

● Și poate că, pe lângă toate acestea, și multe celelalte ce carnetul sau memoria nu le-au înregistrat, dar care în zilele întrecerilor au dat dimensiunea reală și omenească a Universiadei, laș putea adăuga cîteva adnotații la adresa comportării sportivilor, observații care și-au găsit loc, într-o formă sau alta cu aceleași sau alte concluzii, în carnetele specialiștilor ce au însoțit delegația:

● Gimnastica (probă la care Marius Popescu a asistat 10 minute): Din punct de vedere al bilanțului general, a fost sursa principală de medalii. Și asta fiindcă în ciuda unui arbitraj caracteristic unor evenimente sportive de amploare la care participă și gimnastica sovietică, gimnastica noastră s-a întrecut pe sine. Omogenă, în întrecerea pe echipe, beneficiind de forma bună a Teodorei Ungureanu (capabilă încă să lupte, de la egal la egal, cu orice gimnastă din lume) și de prezența sigură a Ancăi Grigoraș, echipa feminină a reamintit tuturor că sîntem încă. Băieții au întrecut, după 10 ani, formația maghiară, au obținut, un bronz nesperat, iar apoi, cu efortul demn de aplaudat al lui Kurt Szilner și Ion Chechich (accidentatî încă din prima zi) au completat, atît de frumos, palmaresul. Dacă echipa feminină va suferi modificări importante pentru Olimpiadă, în schimb, lotul masculin va rămîne, mai mult ca sigur, într-o formulă aproape identică. E bine că băieții vor și e și mai bine căci au demonstrat-o că și pot...

● ATLETISM: Eva Zörgo-Raduly, într-o evoluție practic ascendentă, mai are o singură rivală, pe Fuchs. La Universiadă a probat dacă și la 2.300 m altitudine sulita zboară la fel de departe... Natalia Mărășescu a beneficiat de cursa excelentă dusă de Fița Lovrin (ocupantă a unui nesperat loc III la 800 m) Seriozitatea antrenorului și soțului ei, precum și talentul Nataliei, ne dă speranțe pentru o medalie olimpică... Ilie Floroiu, modestul și firavul alergător, a alergat inteligent și eficient, stîrnind simpatii și aplauze. Independent de valoarea rezultatului, rămîne puterea de luptă, capacitatea de autodepășire, promisiune pentru întrecerea cea mare... Alături de el, Paul Copu, Florentina Țacu, Horia Toboc, Doina Anton, nume care pot să devină, destul de repede, certitudini. Totul este dacă s-a înteles că Universiada a fost doar o etapă de pregătire, o verificare a potențialului, în lungul drum spre medalie olimpică...

● POLO: Experiența lui Viorel Rus, Adrian Nastasiu sau Ilie Slăveii, nu a fost de-ajuns pentru

izbindă. Într-o companie extrem de valoroasă, s-a obținut un rezultat bun, deși nu s-a obținut o medalie. Asta poate și fiindcă ai noștri nu au vrut să știe ce trebuie să facă cînd au mingea și nu au ținut cont că fiecare secundă este prețioasă pentru declanșarea unui atac la care să participe întreaga echipă și nu numai pivotul...

● SCRIMA: Mare deziluzie. Cred că nu se lucrează eficient la capitolul viteză și tehnică. Chiar Kuki, considerat element de excepție, a fost depășit la aceste capitole, deloc de neglijat...

● INOT: Bunaciu are de luptat cu un singur adversar, cu ea însăși. Căci celelalte adversare sînt mai slabe, sau într-o formă mai slabă, chiar și americanca Jezek. Carmen (sărbătorită pentru aniversarea ei, în avionul de întoarcere) știe că scopul scuză mijloacele. Și mijloacele sale se rezumă, în exclusivitate, la muncă îndrăcită, cu renunțarea la o serie de plăceri.

● TENIS DE CIMP: Antrenorul echipei Mexicului ne acorda șanse la 4 medalii de aur. Am obținut 2. Ruzici (la simplu) și dublul masculin au înfirmat pronosticurile. Poate a fost oboseala (2 meciuri zilnice), poate accidentul lui Ruzici, poate (și atunci ar fi trist!) un mic început de vedetism (mai ales la băieți!), poate a fost o zi proastă (dar un specialist nu acceptă o asemenea teorie). Oricum, dacă nu ne facem griji pentru Olimpiadă, ne facem griji pentru viitorul tenisului nostru...

...Oricum, pentru Universiadă, GAUDEAMUS IGITUR!

GHEORGHE CRISAN

NU TRAGEȚI ÎN MEXICANI!

...altfel veți trage mai devreme sau mai târziu ponoasele unor gânduri rele, spuse și mai ales scrise în pripă. Iată de ce nu mă voi alătura corpului de dezaprobări aduse rezultatului echipei de fotbal care ne-a reprezentat la Universiadă. Mai întii, pentru că o medalie de bronz rămîne o medalie de bronz, chiar dacă ea s-a datorat faptului că echipa noastră a suferit singura înfrîngere în fața selecționatei țării organizatoare, care avea să cîștige, mai apoi, și medalia de aur. Chiar dacă participarea nu a fost prea încărcată de valori, chiar dacă rezultatele turneului de pregătire ne-au dat dreptul să sperăm la mai mult, să nu uităm că se mai întimplă ca și titlul de campioană mondială să fie cîștigat de o țară ce mizează cam nouăzeci la sută pe organizarea competiției, și de acest lucru s-au convins pe deplin și „casele mari” — Olanda și mai demult R.F.G.-ul. Dar alta cred eu că este problema. Vedeti, fotbalului nostru i se cere mereu ca să cîștige orice competiție la care participă. Dar s-au întrebat oare acei care planifică acest lucru dacă el are forță și, mai ales, experiența necesară pentru aceasta? S-a întrebat cineva de ce noi nu avem voie să ne întărim echipele decît cu transferări de la Alexandria sau Caracal pe cînd alții o fac aducîndu-l pe Kempes, Keegan sau Bonhof? Sau de ce echipele noastre joacă amicaluri doar cu Autobuzul și Metalul Ploieni, ocolind (fără voia lor) turneuri în compania unor A.C. Milan, Real Madrid sau Bayern? Răspunsul cred că nu e greu de dat. Ba, mai mult, în meciurile de pregătire nu se pune defel problema rezultatului ei, zice-se, doar comportarea în ansamblu a echipei, și asta deoarece partenerul respectiv nici nu poate pune această problemă. În întîlnirile oficiale, situația se schimbă, deoarece mai trebuie obținut și rezultatul, capitol la care mai totdeauna dăm chix, deoarece echipa nu a fost pregătită să joace și pentru rezultat.

Se pare că în pregătirile pentru Universiadă s-a făcut un început în acest sens; Nottingham și Valencia fiind totuși niște adversari care ne-au solicitat la toate capitolele. Oricum, trebuie insistat în continuare pe acest și numai acest gen de pregătire, iar eu continui să cred că deși a fost pierdută o bătaie la Universiadă, războiul, mai devreme sau mai târziu, va fi cîștigat. Am afirmat nu de puține ori în această pagină că trebuie renunțat la toate prejudecățile, că trebuie alcătuită o nouă echipă națională, pregătită, mai întii, în cîteva competiții „tari” și de la care să avem mai firziu garanția că ieșirea cu ea în lume nu va fi de ochii lumii. Cred că începutul îl reprezintă această echipă studențească ce s-ar putea să ne dea dreptul să afirmăm că „momentul Wembley” ar putea fi acum „momentul Mexico City”. Așa că nu-i mai blamați pe „mexicani”. Dați-le mai mult gir, mai multe turnee valoroase, unde să învețe să joace și pentru rezultat și mai devreme sau mai târziu vom culege și roadele mult așteptate. MIHAI JUNEANU

COLEGIUL DE CONDUCERE:

FRANCISC ALBERT, PETRU ANDEA, VIOREL BOLDUREANU, TEODOR BULZA, GHEORGHE CRISAN, LIVIU CRISAN, MILOȘ GEORGEVICI, MIHAIL GLAJA, ROXANA IOANA, NICOLAE LENGHER, ION NEATA, LUCIAN NEGRUTIU, VALERIU PANASIU, MARCEL SAMANTA, ALEXANDRU VAJDA, VALENTIN VIȘAN.

FORUM STUDENȚESC. ADRESA REDACȚIEI:

Complexul studențesc, căminul 15, camera 1, telefon 21945 sau Casa de cultură a studenților, bv. Tinereții nr. 9, camera 101, telefon 14907. Permanența la redacție, zilnic între orele 20-22 la sediul din complex. Ședințele de redacție, luni și joi, ora 20,30 la Casa de cultură a studenților.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

IOAN BACALETE (redactor principal), GHEORGHE CRISAN (redactor șef), MIHAI JUNEANU, NICOLAE LENGHER (tehoredactor), MONICA MILIVOI, LIA PETRIC, ȘTEFAN POPA, MARCEL SAMANTA, RADU TODORAN, VALENTIN VIȘAN (redactor șef-adjunct). Fotografii de: IOSIF BERWANGER, CONSTANTIN DUMA și MICHAEL KOZAR.